

2566

คู่มือ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับอุดมศึกษา (สถาบัน)
มหาวิทยาลัยนครพนม

แผนกประกันคุณภาพการศึกษา
สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยนครพนม

คำนำ

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ฉบับปรับปรุง ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จัดทำขึ้นตามนโยบายคณะบุคคลปฏิบัติหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย นครพนม โดยในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ ได้พิจารณารายงาน การประเมินคุณภาพการศึกษาประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ ของมหาวิทยาลัยนครพนม และเห็นว่า การประกัน คุณภาพยังไม่สะท้อนข้อเท็จจริงเรื่องคุณภาพ และตัวชี้วัดคุณภาพยังไม่สามารถสร้างความท้าทายสู่การ ยกระดับคุณภาพที่สูงขึ้น โดยได้มอบนโยบายให้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพให้สะท้อนข้อเท็จจริงเรื่อง คุณภาพและท้าทายมากขึ้น และให้พิจารณานำเครื่องมือคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ หรือ EdPEX มาใช้ พร้อมทั้งได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อ พิจารณาดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ความพร้อมในการขับเคลื่อนระบบประกันคุณภาพและข้อจำกัดต่าง ๆ และ กำหนดมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นร่วมใหญ่ในการจัดการศึกษาทุกระดับเพื่อให้เป็นไปในทิศทางที่ สอดคล้องกัน มุ่งเน้นให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารจัดการให้มีการบูรณาการเชื่อมโยงมากขึ้นและ เพื่อเป็นกลไกสนับสนุนการขับเคลื่อนพันธกิจและจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอยู่ภายใต้ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งกฎหมายการอุดมศึกษา ทิศทางและแผนการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติการ อุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ๒๕๕๒ แผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน ของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ นโยบายพลิกโฉมมหาวิทยาลัย ภาพอนาคตมหาวิทยาลัยนครพนม (ร่าง) ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่องหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น

มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยนครพนม มีหลักการสำคัญ คือ การจัดการศึกษาทุกระดับ และทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัยมีมาตรฐานและคุณภาพสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องและ จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น ประกอบด้วย ๔ มาตรฐานตามพันธกิจอุดมศึกษา มาตรฐานด้านผลลัพธ์ผู้เรียน มาตรฐานด้านการวิจัยและนวัตกรรม มาตรฐาน ด้านการบริการวิชาการ มาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และ ๑ มาตรฐานด้านการบริหาร จัดการ เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพันธกิจให้บรรลุเป้าหมาย

ระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยนครพนม (SMART NPU-QA ๒๐๒๑) มีหลักการ ๒ ประการคือ ๑) สามารถกำกับและประกันคุณภาพการจัดการศึกษาทุกระดับให้เป็นไปตาม ๔ มาตรฐาน การศึกษาชาติและ/หรือมาตรฐานสากล รวมทั้งอัตลักษณ์ตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ ของการเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น ๒) ออกแบบระบบประกันคุณภาพบนฐานผลการดำเนินงาน (Performance - based Quality Assurance) และกำหนดเกณฑ์การประเมินเพื่อวางเส้นทางสู่การยกระดับ คุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องประกอบด้วยองค์ประกอบคุณภาพ ๕ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

๒) ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ๓) ด้านการบริการวิชาการ ๔) ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และ๕) ด้านการบริหารจัดการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะมีประโยชน์แก่หน่วยงานทุกแห่งที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในให้เกิดคุณภาพต่อไป

งานประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยนครพนม

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ ๑ ส่วนนำ	๑
ส่วนนำ	
๑. ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยนครพนม	๑
๒. ระบบการบริหารและโครงสร้างการบริหารงานมหาวิทยาลัยนครพนม	๒
๓. โครงสร้างการบริหารงานมหาวิทยาลัยนครพนม	๓
๔. ความเป็นมาระบบประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม	๓
๕. ปัจจัยกำหนดมาตรฐานการศึกษาและระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยนครพนม	๕
๖. มาตรฐานการศึกษา	๕
๗. ระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยนครพนม “SMART NPU – QA ๒๐๒๑”	๗
๘. การขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพการศึกษา	๘
๙. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	๙
๑๐. กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม	๑๐
๑๑. องค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	๑๑
บทที่ ๒ นิยามศัพท์	๑๖
บทที่ ๓ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (คณะ/วิทยาลัย)	๒๓
องค์ประกอบที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	๒๕
องค์ประกอบที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม	๓๗
องค์ประกอบที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ	๔๙
องค์ประกอบที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	๕๔
องค์ประกอบที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ	๕๖
บทที่ ๔ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (สถาบัน)	๖๙
องค์ประกอบที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	๗๑
องค์ประกอบที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม	๘๖
องค์ประกอบที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ	๑๐๐

	หน้า
องค์ประกอบที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	๑๐๕
องค์ประกอบที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ	๑๐๗
บทที่ ๕ แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประเมิน	๑๒๓
การสรุปผลการประเมิน	๑๒๓
บรรณานุกรม	๑๒๕
ภาคผนวก	๖๘
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา	๑๒๖
กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒	๑๓๒
มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๑๓๗
คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	๑๔๒
คณะผู้จัดทำ	๑๔๔

ตารางที่	หน้า
๑ กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ	๓๕
๒ แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประเมิน	๑๒๓

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบที่	หน้า
๑ ปัจจัยกำหนดมาตรฐานการศึกษาและระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยนครพนม	๕
๒ กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม	๑๑

บทที่ ๑

ส่วนนำ

๑. ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยนครพนม

๑.๑ ชื่อ มหาวิทยาลัยนครพนม ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๓ หมู่ ๓ ถนนชยางกูร ตำบลขามเฒ่า อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๑.๒ ประวัติมหาวิทยาลัยนครพนม เจตนารมณ์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม นอกจากจะเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาทั้งในระดับปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา แก่ประชาชน ในจังหวัดให้ได้ศึกษาเพิ่มขึ้นแล้ว ยังเป็นจุดเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม อันจะส่งผลต่อการเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาค ดังนั้น ในการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ จึงเห็นชอบในหลักการให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม โดยอาศัยหลักการหลอมรวมสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่เป็นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และให้แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ เพื่อดำเนินการยกร่างโครงการจัดทำแผนแม่บทและร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี และเห็นชอบโครงการนำร่องจัดตั้งมหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๗ และมีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับที่ ๑๒๒ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๘

๑.๓ ปรัชญา/เอกลักษณ์/อัตลักษณ์/วิสัยทัศน์/พันธกิจ/ค่านิยมหลัก

๑.๓.๑ ปรัชญา

พัฒนาตน ตื่นรู้ ผู้รับใช้สังคม Develop yourself to be aware of social servants

๑.๓.๒ เอกลักษณ์

มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างสรรค์สังคมพหุวัฒนธรรม University of Multicultural Societal Creativity

๑.๓.๓ อัตลักษณ์

มีจิตสาธารณะ พร้อมทักษะการทำงาน Public mind and working skills

๑.๓.๔ วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยนครพนมเป็นที่พึ่งของสังคมและชุมชน Nakhon Phanom University is the dependency of society and community.

นิยาม “มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างสรรค์สังคมพหุวัฒนธรรมชั้นนำ” (University of Societal Creativity) หมายถึง การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เป็นที่พึ่งทางวิชาการ ให้กับสังคม ช่วยพัฒนาชุมชนที่หลากหลายวัฒนธรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขงตอนกลาง อันดับ ๑ ใน ๕ ของมหาวิทยาลัย ในพื้นที่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

๑.๓.๕ พันธกิจ

๑. พันธกิจด้านการบริหารจัดการองค์กร
๒. พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต
๓. พันธกิจด้านการวิจัย
๔. พันธกิจด้านการบริการวิชาการ
๕. พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๑.๓.๖ ค่านิยมหลัก

Network : ทำงานเป็นเครือข่าย

Professional : ความเป็นมืออาชีพ

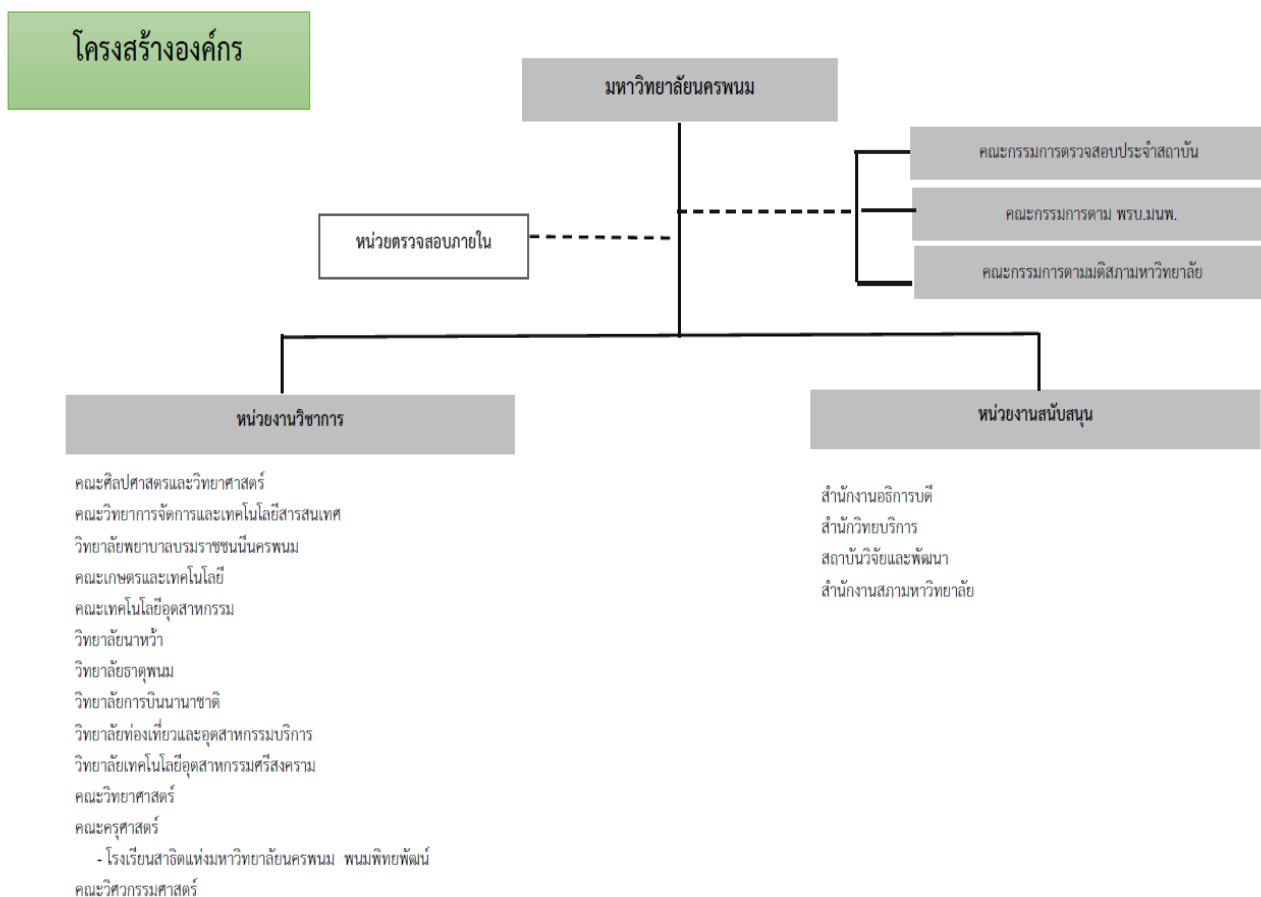
Unity : ความเป็นหนึ่งเดียว

(NPU : มหาวิทยาลัยนครพนมทำงานเป็นเครือข่ายอย่างมืออาชีพเป็นหนึ่งเดียว)
เป็น หนึ่งเดียว)

๒. ระบบการบริหารและโครงสร้างการบริหารงานมหาวิทยาลัยนครพนม

แนวทางการบริหาร มหาวิทยาลัยนครพนมเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในการกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด ทำหน้าที่กำกับดูแลการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและกำหนดนโยบายดำเนินการต่าง ๆ สำหรับด้านวิชาการนั้นมีสภาวิชาการทำหน้าที่กำกับดูแลรวมทั้งการกำหนดทิศทางและนโยบายด้านวิชาการ นอกจากนี้ยังมีกรรมการอีกหลายชุดทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัย สนับสนุนการดำเนินการของมหาวิทยาลัย กลั่นกรองงานด้านงบประมาณ กฎหมาย การบริหารงานบุคคล วิจัยและกลั่นกรองเรื่องต่าง ๆ ก่อนที่จะเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา คือ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารงานบุคคล คณะกรรมการการเงินและงบประมาณ คณะกรรมการกลั่นกรองกฎหมายและทรัพย์สิน และคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการดำเนินการมหาวิทยาลัยนครพนม การจัดการเรียนการสอนมีหน่วยงานระดับสำนักวิชาเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ โดยในระบบการแบ่งส่วนงานของมหาวิทยาลัยไม่ได้แบ่งเป็นภาควิชา แต่จะดำเนินการในรูปแบบของหลักสูตรหรือสาขาวิชา นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานประเภทสำนักงาน ศูนย์ และหน่วยงานต่าง ๆ ตามความจำเป็น ซึ่งมีโครงสร้างการบริหารงานดังนี้

๓. โครงสร้างการบริหารงานมหาวิทยาลัยนครพนม (Administrative Chart)

๔. ความเป็นมาระบบประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

สืบเนื่องจากการประชุม คณะบุคคลปฏิบัติหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยนครพนม ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ ได้พิจารณารายงานการประกันคุณภาพการศึกษาประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ ของมหาวิทยาลัยนครพนม และเห็นว่า การประกันคุณภาพยังไม่สะท้อนข้อเท็จจริงเรื่องคุณภาพ และตัวชี้วัดคุณภาพ ยังไม่สามารถสร้างความท้าทายสู่การยกระดับคุณภาพ ที่สูงขึ้น โดยได้มอบนโยบายให้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพ ให้สะท้อนข้อเท็จจริงเรื่องคุณภาพและท้าทายมากขึ้น และให้พิจารณานำเครื่องมือคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ หรือ EdPEX มาใช้ พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อพิจารณาดำเนินการในเรื่องดังกล่าวคณะกรรมการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม ได้วิเคราะห์ความพร้อมในการขับเคลื่อนระบบประกันคุณภาพและข้อจำกัดต่างๆ พร้อมเสนอแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมในสถานการณ์ปัจจุบันได้ดังนี้

๑. เพื่อให้ระบบประกันคุณภาพเป็นเครื่องมือกำกับคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาได้ จำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยในเบื้องต้น

๒. เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีลักษณะเฉพาะที่มีการจัดการศึกษาหลายระดับ ดังนั้นเพื่อความ เป็น เอกภาพ เห็นควรกำหนดหลักการให้มาตรฐานการศึกษาและระบบประกันคุณภาพระดับมหาวิทยาลัย

เป็นร่วมใหญ่ โดยการจัดการศึกษาทุกระดับ (ปฐมวัย พื้นฐาน อาชีวศึกษา อุดมศึกษา) ใช้เป็นฐานในการดำเนินงานไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน โดยอาจมีรายละเอียด ของมาตรฐาน ตัวชี้วัด และเกณฑ์การประเมิน แตกต่างกันตามบริบทของการจัดการศึกษาแต่ละระดับ

๓. ยกร่างมาตรฐานการศึกษาและระบบประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยเป็นลำดับแรก โดยคำนึงถึงพัฒนาการและความพร้อมของ มหาวิทยาลัยที่อาจยังไม่สามารถก้าวกระโดดได้อย่างรวดเร็ว แต่มุ่งเน้นให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารจัดการให้มีการบูรณาการเชื่อมโยงกันมากขึ้น เพื่อเป็นกลไกสนับสนุนการขับเคลื่อนพันธกิจและจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ได้ แล้วถ่ายทอดไปสู่การดำเนินการของการศึกษาระดับต่าง ๆ

๔. การออกแบบมาตรฐานการศึกษาและระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย พิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งกฎหมายการอุดมศึกษา ทิศทางและแผนการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ๒๕๕๒ แผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ นโยบายพลิกโฉมมหาวิทยาลัย ภาพอนาคตมหาวิทยาลัยนครพนม (ร่าง) ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาฯ เป็นต้น

๕. กำหนดมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยอิงมาตรฐานการอุดมศึกษา ๕ ด้าน โดยระบบประกันคุณภาพได้ออกแบบเพื่อกำกับการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดโดยมีตัวชี้วัดไม่มาก แต่มุ่งเน้นตัวชี้วัดเชิงผลลัพธ์ที่เชื่อมโยงกับผลกระทบและตัวชี้วัดเชิงกระบวนการเพื่อขับเคลื่อนผลลัพธ์ตามเป้าหมาย และมีเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่อย่างน้อยต้องได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด และมีเกณฑ์ที่ท้าทายมากขึ้น

๖. มีคณะกรรมการชุดย่อยตามระดับการศึกษาทำหน้าที่วิเคราะห์ นำเสนอข้อมูลและให้ความเห็น ประกอบการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย เพื่อความเชื่อมโยง และรับไปดำเนินงานต่อในแต่ละระดับหลังคณะบุคคลปฏิบัติหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยนครพนมเห็นชอบแล้ว

๕. ปัจจัยกำหนดมาตรฐานการศึกษาและระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยนครพนม

ภาพประกอบที่ ๑ ปัจจัยกำหนดมาตรฐานการศึกษาและระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยนครพนม การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัยมีมาตรฐานและคุณภาพสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องและจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยการเป็นมหาวิทยาลัยพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

๖. มาตรฐานการศึกษา

๖.๑ มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบด้วย ๔ มาตรฐานตามพันธกิจอุดมศึกษา และ ๑ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพันธกิจให้บรรลุเป้าหมาย ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน (จำนวน ๑๒ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือ ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ไ้ทำงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน ๑ ปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต

ตัวชี้วัดที่ ๑.๗ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๑.๘ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ไ้ทำงานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๑.๙ อัตราการไ้ทำงานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต (Percentage of Graduate Employed in Region)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๐ ความยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษา ชุมชนและสังคม (Green/Sustainability)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๑ ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๒ การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)

องค์ประกอบที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม (จำนวน ๖ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและพัฒนาไปใช้ประโยชน์

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค (Research/Service in Region)

องค์ประกอบที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ (จำนวน ๓ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการ หรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชน หรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคม หรือประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค (Non-Age Group Participation)

องค์ประกอบที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย (จำนวน ๑ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ (จำนวน ๑๒ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒ ระบบและกลไกการให้บริการนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๕.๓ ระบบและกลไกการติดตามแผนปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๔ ระบบและกลไกการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต

ตัวชี้วัดที่ ๕.๕ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๖ ระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๗ ระบบบริหารความเสี่ยง

ตัวชี้วัดที่ ๕.๘ ระบบการบริหารความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๙ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑๐ ร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑๑ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑๒ การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)

๗. ระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยนครพนม “SMART NPU – QA ๒๐๒๑”

๑. หลักการ

๑. สามารถกำกับและประกันคุณภาพการจัดการศึกษาทุกระดับให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติแต่ละระดับและหรือมาตรฐานสากล รวมทั้งอัตลักษณ์ตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของการเป็นมหาวิทยาลัยพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

๒. ออกแบบระบบที่ประกันคุณภาพบนฐานผลการดำเนินงาน (Performance - based Quality Assurance) และกำหนดเกณฑ์การประเมินเพื่อวางเส้นทางสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๒. นิยาม

S หมายถึง Strategy ออกแบบระบบที่ครอบคลุมพันธกิจและจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ และกำหนดตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการยกระดับคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

M หมายถึง Measurable กำหนดตัวชี้วัดและเกณฑ์ประเมินคุณภาพที่เป็นรูปธรรม สามารถวัดได้

A หมายถึง Ambitious กำหนดเกณฑ์การประเมินที่มีความท้าทาย เพื่อยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้น

R หมายถึง Relevance ออกแบบให้มีความเชื่อมโยงกันทุกระดับการศึกษา รวมทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) ผลลัพธ์ (output) และผลกระทบ (impact)

T หมายถึง Thrive ออกแบบระบบให้ผลการประกันคุณภาพนำไปสู่พัฒนาและการยกระดับคุณภาพและความเจริญงอกงามของมหาวิทยาลัย

SMART NPU - QA จึงหมายถึง ระบบประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยนครพนมที่ออกแบบ อย่างมีกลยุทธ์ เพื่อให้สามารถกำกับและประกันคุณภาพได้อย่างตรงเป้าหมาย ตรงประเด็น และส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยมีความเจริญงอกงามต่อไป

๓. กรอบมาตรฐานการประกันคุณภาพ

ระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยนครพนม “SMART NPU - QA” เป็นระบบที่มีเป้าหมายเพื่อกำกับจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ๕ ด้าน และสามารถตอบสนองอัตลักษณ์ที่เป็นจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย คือ “การเป็นมหาวิทยาลัยพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น” ประกอบด้วย

องค์ประกอบคุณภาพ ๕ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน ๒) ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ๓) ด้านการบริการวิชาการ ๔) ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และ ๕) ด้านการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัดคุณภาพ จำนวน ๓๔ ตัวชี้วัด เป็นตัวชี้วัดเชิงกระบวนการ จำนวน ๑๐ ตัวชี้วัด
ปัจจัยนำเข้า ๓ ตัวชี้วัดและตัวชี้วัดเชิงผลลัพธ์ จำนวน ๒๑ ตัวชี้วัด

๑. ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน มี ๑๒ ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดเชิงผลลัพธ์ ๑๐ ตัวชี้วัดและปัจจัย
นำเข้า ๒ ตัวชี้วัด

๒. ด้านการวิจัยและนวัตกรรม มี ๖ ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดเชิงผลลัพธ์ทุกตัว

๓. ด้านการบริการวิชาการ มี ๓ ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดเชิงผลลัพธ์ทุกตัว

๔. ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย มี ๑ ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดเชิงกระบวนการ

๕. ด้านการบริหารจัดการ มี ๑๒ ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดเชิงกระบวนการ ๙ ตัวชี้วัด ปัจจัย
นำเข้า ๑ ตัวชี้วัดและตัวชี้วัดเชิงผลลัพธ์ ๒ ตัวชี้วัด

๘. การขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยนครพนม มีการขับเคลื่อนและดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพที่ประกอบด้วย
คณะกรรมการ ๓ ชุด คือ

๑. คณะกรรมการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

โดยมีผู้แทนคณะบุคคลปฏิบัติหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยนครพนมเป็นประธาน กรรมการประกอบด้วย รองอธิการบดี ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ตัวแทน
คณบดี โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

- ๑) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับติดตาม การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
- ๒) ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะด้านการประกันคุณภาพแก่มหาวิทยาลัย
- ๓) พิจารณากลั่นกรองงานต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
- ๔) รายงานผลการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษาเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

๒. คณะกรรมการศึกษาวิเคราะห์และจัดทำข้อเสนอมาตรฐานการศึกษาและการประกัน คุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษา และรองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพ
การศึกษา เป็นประธาน และกรรมการประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี คณบดีทุกคณะและ
ผู้อำนวยการทุกวิทยาลัย ตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

- ๑) วิเคราะห์ความเชื่อมโยงตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัย
นครพนม ทุกระดับการศึกษา
- ๒) จัดทำตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในทุกระดับการศึกษา
- ๓) รายงานผลการติดตาม กำกับการประกันคุณภาพการศึกษาเสนอต่อมหาวิทยาลัยและ
สภามหาวิทยาลัยนครพนม ทุกระดับการศึกษา
- ๔) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำมาตรฐานการศึกษาและประกันคุณภาพการศึกษาของ
มหาวิทยาลัยนครพนม ทุกระดับการศึกษา

๓. คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

โดยมีรองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาเป็นประธาน ผู้ช่วยอธิการบดีทุกฝ่าย รองคณบดีที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการกอง หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาทุกหน่วยงาน เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

- ๑) ดำเนินงานตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา แนวทางการดำเนินงาน และค่าเป้าหมายที่กำหนด
- ๒) ดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม
- ๓) ดำเนินงานตามตัวชี้วัดคุณภาพการประกันคุณภาพ ระดับอุดมศึกษา สกอ. และตัวชี้วัด สมศ.
- ๔) ดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
- ๕) กำหนดค่าเป้าหมายการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน
- ๖) จัดทำและร่วมวิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับสถาบัน

๔. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดการพัฒนาย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย จึงเห็นควรกำหนดกระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้

๔.๑ กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา กำหนดไว้ดังนี้

กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้ดำเนินตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Study) และการเสนอ แนวทางการปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้านั้นมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนโดยเริ่มต้นเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน

D = ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือ เดือนที่ ๑ – เดือนที่ ๑๒ ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน – พฤษภาคม ปีถัดไป)

S = กำกับติดตามการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษารอบ ๖ เดือน ๙ เดือนสำหรับรอบ ๑๒ เดือนเป็นการดำเนินการตรวจประเมินคุณภาพในระดับหลักสูตร คณะหรือวิทยาลัยและสถาบัน ระหว่างเดือนมิถุนายน – พฤษภาคม ของปีการศึกษาถัดไป

A = วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยคณะกรรมการบริหารระดับหลักสูตร ระดับคณะหรือวิทยาลัย และระดับสถาบัน โดยนำข้อเสนอแนะและผล การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) และเสนอตั้งงบประมาณ

๙.๒ วิธีการประกันคุณภาพ กำหนดไว้ดังนี้

๑) หลักสูตร คณะ วิทยาลัย โรงเรียน หน่วยงานสนับสนุน และสถาบัน วางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาประจำปีการศึกษาใหม่

๒) หลักสูตร คณะ วิทยาลัย โรงเรียน หน่วยงานสนับสนุน และสถาบัน เก็บรวบรวมข้อมูลระยะ ๑๒ เดือนตามตัวชี้วัดที่ได้ประกาศใช้โดยรายงานต่อมหาวิทยาลัยทุก ๖ เดือน ๙ เดือน และให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นประจำทุกปีทั้งระดับหลักสูตร คณะ วิทยาลัย หน่วยงานสนับสนุน และระดับสถาบัน

๓) หลักสูตรเตรียมการประเมินตนเองระดับหลักสูตรและจัดทำรายงานการประเมินตนเองผ่านระบบ CHE QA Online

๔) คณะ และวิทยาลัย นำผลการประเมินระดับหลักสูตรมาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับคณะและวิทยาลัย

๕) คณะ วิทยาลัยและโรงเรียนประเมินตนเอง โดยใช้ข้อมูลจากระบบ e-SAR

๖) มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินระดับหลักสูตร คณะ วิทยาลัย มาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับสถาบัน

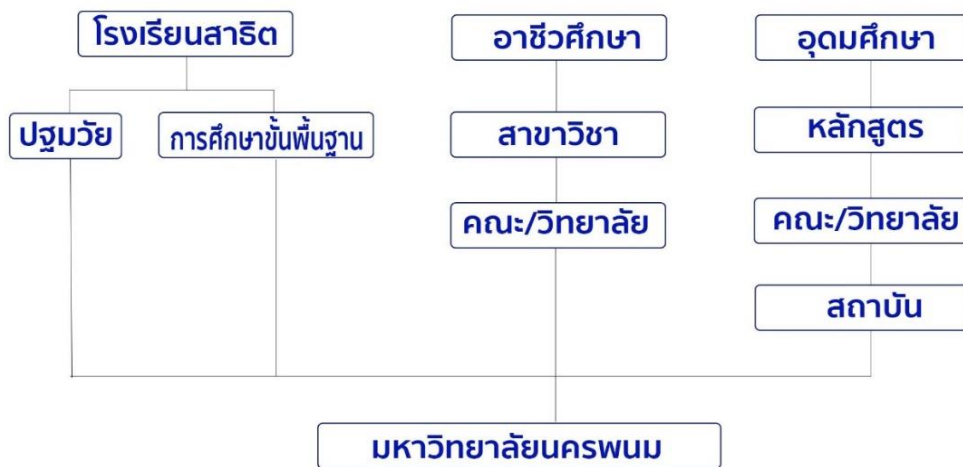
๗) มหาวิทยาลัยประเมินตนเอง โดยใช้ข้อมูลจากระบบ e-SAR พร้อมนำผลการประเมินเสนอต่อคณะกรรมการกำกับติดตามประกันคุณภาพการศึกษาและสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนาสถาบันในปีการศึกษาถัดไป

๘) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงานแผนปฏิบัติการประจำปี และแผนกลยุทธ์

๙) มหาวิทยาลัยส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพ ผ่านระบบ CHE QA Online ภายใน ๑๒๐ วัน นับจากสิ้นปีการศึกษา มหาวิทยาลัยต้องมีการประเมินตนเองตามตัวชี้วัดและเกณฑ์การประกันคุณภาพทุกปี ระดับหลักสูตร ระดับคณะ วิทยาลัย โรงเรียน และหน่วยงานสนับสนุนและระดับสถาบัน โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินฯ และส่งผลการประเมินให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมทราบผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online)

ทั้งนี้ คณะกรรมการประเมินคุณภาพระดับหลักสูตร ๑ ชุด อาจประเมินได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตร หากเป็นหลักสูตรในสาขาวิชาเดียวกัน เช่น หลักสูตรสาขาวิชาเดียวกันทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา สำหรับแนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษาต้อง ดำเนินการเป็นประจำทุกปี คือ หลักสูตรสามารถแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร หรือผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ของสถาบันอุดมศึกษา หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่ขึ้นทะเบียนของ สกอ. และเป็นคนก้าวทันความทันสมัยของหลักสูตรมาประเมินหลักสูตร และรายงานผ่านระบบ CHE QA ONLINE

๑๐. กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

ภาพประกอบที่ ๒ กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

๑๑. องค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จึงกำหนดองค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ไว้ดังนี้

- ๑๑.๑ ระดับหลักสูตร (อุดมศึกษา)
- ๑๑.๒ ระดับคณะหรือวิทยาลัย (อุดมศึกษา)
- ๑๑.๓ ระดับสถาบัน (อุดมศึกษา)

๑๑.๑ ระดับหลักสูตร (อุดมศึกษา)

การแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรในกรณีที่ต้องการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้ใช้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผ่านการอบรมและขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมินหลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ องค์ประกอบและคุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร มีดังนี้

องค์ประกอบ คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรในกรณีประเมินปกติ ประกอบด้วย

๑. ผู้ประเมินคุณภาพภายในจำนวนอย่างน้อย ๓ คน ซึ่งมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน โดยเกินกว่ากึ่งหนึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิกายนอกสถาบัน และอย่างน้อยหนึ่งคนของผู้ทรงคุณวุฒิกายนอกนั้นต้องมีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน ทั้งนี้ ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิกายนอกสถาบัน

๒. คณะกรรมการทุกคนต้องเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพภายในระดับ
หลักสูตรของสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

**คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตรของแต่ละ
ระดับ การศึกษา เป็นดังนี้**

- หลักสูตรระดับปริญญาตรี คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาโทขึ้นไปหรือดำรง
ตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป
- หลักสูตรระดับปริญญาโท คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่ง
ทางวิชาการระดับ รองศาสตราจารย์ขึ้นไป
- หลักสูตรระดับปริญญาเอก คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่ง
ทางวิชาการระดับ ศาสตราจารย์ขึ้นไป

ในกรณีประเมินคุณภาพการศึกษาภายในประจำปี ประกอบด้วยผู้ประเมินคุณภาพภายใน
จำนวน อย่างน้อย ๓ คน ดังนี้

ประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่
ขอรับการประเมิน และขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการ
อุดมศึกษา

กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันหรือภายในมหาวิทยาลัย จำนวน ๑ คน มี
คุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน และขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพภายในระดับ
หลักสูตร ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมหรือขึ้นทะเบียนผู้ประเมิน
คุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยนครพนม

กรรมการและเลขานุการ เป็นบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย จำนวน ๑ คน มีคุณวุฒิตรง
หรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน และขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรของ
สำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมหรือ ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพภายใน
ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยนครพนม

ผู้ช่วยเลขานุการ เป็นบุคคลในหลักสูตร/คณะ/สถาบัน/ฝ่ายสนับสนุน โดยทำหน้าที่
รวบรวมผลการประเมินฯ จัดทำรูปเล่ม และรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา

๑๑.๒ ระดับคณะหรือวิทยาลัย (อุดมศึกษา)

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะหรือ
วิทยาลัย มีดังนี้

ประธานกรรมการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ที่ขึ้นทะเบียนประธาน
คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ
นวัตกรรม

กรรมการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหรือภายในมหาวิทยาลัยอย่างน้อยจำนวน ๑ คน และเป็นผู้ที่มีรายชื่อเป็นกรรมการผู้ประเมินฯ ในทะเบียนบัญชีรายชื่อของสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมหรือมหาวิทยาลัยนครพนม

กรรมการและเลขานุการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหรือภายในมหาวิทยาลัยจำนวน ๑ คน และเป็นผู้ที่มีรายชื่อเป็นกรรมการผู้ประเมินฯ ในทะเบียนบัญชีรายชื่อของ สกอ. หรือมหาวิทยาลัยนครพนม

ผู้ช่วยเลขานุการ เป็นบุคคลในหลักสูตร/คณะ/สถาบัน/ฝ่ายสนับสนุน

๑๑.๓ ระดับสถาบัน (อุดมศึกษา)

๑๑.๓.๑ องค์กรประกอบของคณะกรรมการ

องค์กรประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ระดับสถาบัน ให้พิจารณากำหนดจำนวนคณะกรรมการฯ โดยพิจารณาขนาดของสถาบันประกอบด้วย แต่ทั้งนี้ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน ประกอบด้วย

ประธานกรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่ขึ้นทะเบียนประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

กรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างน้อยจำนวน ๓ คน ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

กรรมการและเลขานุการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหรือภายในมหาวิทยาลัยจำนวน ๑ คน ขึ้นทะเบียนเป็นกรรมการผู้ประเมินฯ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมหรือมหาวิทยาลัยนครพนม

ผู้ช่วยเลขานุการ เป็นบุคคลในหลักสูตร/คณะ/สถาบัน/ฝ่ายสนับสนุน โดยทำหน้าที่รวบรวมผลการประเมินฯ จัดทำรูปเล่ม และรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา

กรรมการผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัย ต้องมีอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ส่วนกรรมการ ผู้ประเมินจากภายในมหาวิทยาลัยต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือที่มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๑๑.๓.๒ คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ ระดับสถาบัน

๑) คุณสมบัติของประธานกรรมการ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

- ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารระดับคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปและมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะหรือเทียบเท่า **หรือ**

- ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะหรือเทียบเท่าขึ้นไป **หรือ**

- มหาวิทยาลัยพิจารณาว่ามีความเหมาะสม

๒) คุณสมบัติของคณะกรรมการ มีดังนี้

- กรณีเป็นอาจารย์ ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

- กรณีเป็นฝ่ายสนับสนุน ต้องทำหน้าที่ในระดับผู้อำนวยการหน่วยงานขึ้นไป

มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

บทที่ ๒

นิยามศัพท์

๑. มาตรฐานการอุดมศึกษา หมายความว่า ข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และเกณฑ์อื่นในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ข้อกำหนดขั้นต่ำของหลักสูตรการศึกษาและข้อกำหนดขั้นต่ำของเกณฑ์ในการขอตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา

๒. การจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถ ในเชิงแข่งขันสูงสุด โดยความรู้มี ๒ ประเภท คือความรู้ที่ฝังในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์

ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้งจึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม นายแพทย์วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย ๔ ประการ ไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะความเอื้ออาทรระหว่างกัน ในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย ๖ ประการต่อความรู้ ได้แก่

- ๑) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร
- ๒) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ
- ๓) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน
- ๔) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจกรรมงานของตน
- ๕) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้
- ๖) การจัดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งานและปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้นโดยที่การดำเนินการ ๖ ประการนี้บูรณา

การเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดแจ้งอยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้โดยทั่วไป (Explicit Knowledge) และความรู้ฝังลึกอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือ และส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้ เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกันไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคนคนเดียว

๓. การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัยหรือระดับคณะและต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer Review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

๔. การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking) หมายถึง วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลผลิตบริการและวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ

๕. การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (Organization wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายในระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์

๖. การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

๗. การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

๘. การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะ ในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ นับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

๙. การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขานั้น ๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย ๓ หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕

๑๐. การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึงการนำเสนอบทความวิจัย ในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับใน

สาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศอย่างน้อย ๓ ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕

** บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการ จัดประชุมพิจารณาคัดเลือก ต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full paper) และได้รับการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบ เอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

๑๑. การวิจัย หมายความว่า การศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ หรือทดลองอย่างเป็นระบบ อันจะทำให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง ความรู้ใหม่ หรือหลักการไปใช้ในการตั้งกฎ ทฤษฎี แนวทางในการปฏิบัติ เพื่อเป็น พื้นฐานของการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และ ศิลปวิทยาการแขนงต่าง ๆ รวมทั้งเพื่อสร้างนวัตกรรม อันจะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้

๑๒. ระบบวิจัย หมายความว่า การทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้าน การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อสร้างความเชื่อมโยงกันอย่างประสานสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด

๑๓. งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือ การเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

๑๔. งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่าง ๆ ที่มีความ เป็นนวัตกรรมโดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการ ทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือ ความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อัน ก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (๑) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรมประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสมสถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่น ๆ (๒) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่าง ๆ และ(๓) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วย บทประพันธ์ และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

๑๕. นวัตกรรม หมายความว่า ผลิตรายณ์ สิ่งประดิษฐ์ บริการ กรรมวิธีที่เกี่ยวกับการผลิต การจัด โครงสร้างองค์กร ระบบบริหารจัดการ การบริหารการเงิน ธุรกิจ การตลาดหรือในการอื่นใด ทั้งนี้ ซึ่งเป็นสิ่ง ใหม่หรือพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญและนำไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้างทั้งในเชิงพาณิชย์และ สาธารณะ

๑๖. แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ มีหลักฐานของความสำเร็จ ปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็น เอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

๑๗. ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย หมายถึง มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จมาแล้ว โดยมีหลักฐานเป็นผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceedings) ที่มีกรรมการ

ภายนอกมาร่วมกันกรอง (Peer Review) หรือตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกันกรอง (Peer Review) หรือเป็นผลงานที่เป็นรูปเล่มซึ่งนำเสนอแหล่งทุนวิจัยหรือนำเสนอผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้น ๆ และเป็นผลงานที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้ การรายงานผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ให้รายงานในลักษณะของการเขียนบรรณานุกรม หรือการเขียนเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

๑๘. ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai – Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๙. ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒๐. แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา ๕ ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่าง ๆ ของสถาบันควรครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน ซึ่งต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์ และค่าเป้าหมาย ของตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำเป็นแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

๒๑. แผนกลยุทธ์ทางการเงิน หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการของทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์ และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวกับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษางบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญา เป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

๒๒. แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน ๑ ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการ หรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการงบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

๒๓. ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การหน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

๒๔. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์การกลางระดับชาติ ทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

๒๕. หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชนธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี ๑๐ องค์ประกอบ ดังนี้

๑) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกัน และมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๒) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาชาติ

ความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการ ของประชาชน และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทุกกลุ่ม

๓) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายใน ระยะเวลา ที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการ ของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

๔) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบต่อในการปฏิบัติหน้าที่ และผลงาน ต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของ สาธารณะรวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

๕) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมาชี้แจงได้ เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรีโดยประชาชนสามารถรู้ ทุกขั้นตอน ในการดำเนินงานกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

๖) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนคติ ร่วมเสนอปัญหาหรือ ประเด็น ที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมกันแก้ไขปัญหาหรือร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วม กระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

๗) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากรและภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น ๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการ ตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

๘) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการ บริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๙) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือ สุขภาพสถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และ อื่น ๆ

๑๐) หลักมุ่งฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับ ประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ใน ประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

๒๖. อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

๒๗. อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน (มิใช่เต็มเวลาตามเวลาทำการ) (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘) สำหรับอาจารย์ที่สถาบันจ้างเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำด้วยเงินรายได้หน่วยงานจะต้องมีสัญญาจ้างที่มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า ๙ เดือน ในสัญญาจ้างจะต้องระบุหน้าที่ ภาระงานให้ชัดเจนไม่น้อยกว่าหน้าที่ของอาจารย์ประจำตามที่กำหนดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ ที่บรรจุใหม่ในปีที่ประเมิน ดังนี้

๙ - ๑๒ เดือน	คิดเป็น ๑ คน
๖ เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๙ เดือน	คิดเป็น ๐.๕ คน
น้อยกว่า ๖ เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

- กรณีมีตำแหน่งทางวิชาการให้พิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์การทำงานวิจัยด้วย

๒๘. การสร้างโอกาสและมูลค่าให้แก่ผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคม หรือประเทศ หมายถึง การหาช่องทาง การหาจังหวะหรือเวลาที่เหมาะสม ในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ และเพื่อให้เกิดค่าหรือราคาแก่ผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคม หรือประเทศ เช่น การนำผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีไหลเรือไฟโดยทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาและกระบวนการขั้นตอนในการทำเรือไฟ เป็นต้น

๒๙. นิยามตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ.๒๕๕๘

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

อาจารย์พิเศษ หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

แนวโน้ม (Trends) หมายถึง สารสนเทศที่เป็นตัวเลข ซึ่งแสดงให้เห็นทิศทางและอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ของสถาบัน หรือความคงเส้นคงวาของผลการดำเนินการในแต่ละช่วงเวลา แนวโน้มแสดงผลการดำเนินการของสถาบันตามลำดับเวลา โดยทั่วไปการแสดงผลแนวโน้มได้จะต้องมีข้อมูลในอดีตอย่างน้อยสามจุด (ไม่รวมค่าคาดการณ์) ทั้งนี้ในทางสถิติ อาจจำเป็นต้องแสดงจำนวนข้อมูลมากกว่านี้เพื่อยืนยันแนวโน้ม ระยะห่าง ระหว่างจุดข้อมูลที่แสดงผลแนวโน้มขึ้นกับรอบเวลาของกระบวนการที่นำเสนอ หากรอบเวลาสั้นต้องมีการวัดถี่ขึ้นในขณะที่รอบเวลาที่ยาวกว่าอาจต้องใช้ช่วงเวลานาน จึงจะทราบแนวโน้มที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

๓๐. การจัดการข้อร้องเรียน หมายถึง การอธิบายการจัดการข้อร้องเรียนที่มีนัยสำคัญ ไม่ได้เน้นที่ปริมาณหรือจำนวนข้อร้องเรียน

๓๑. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง ศิลปะและวัฒนธรรมของไทยและท้องถิ่นไทย

๓๒. พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-based and Community Engagement)

หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และชุมชนที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน การเป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และการให้ประชาชนมีโอกาสรเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

บทที่ ๓

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา (คณะ/วิทยาลัย)

องค์ประกอบที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน (จำนวน ๑๑ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือ ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้ออกมาประกอบอาชีพอิสระ ภายใน ๑ ปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต

ตัวชี้วัดที่ ๑.๗ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๑.๘ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ออกมาประกอบอาชีพสำเร็จการศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๑.๙ อัตราการได้ออกมาประกอบอาชีพในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต (Percentage of Graduate Employed in Region)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๐ ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๑ การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)

องค์ประกอบที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม (จำนวน ๕ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค (Research/Service)

องค์ประกอบที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ (จำนวน ๓ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการ หรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชน หรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคม หรือประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค (Non-Age Group Participation)

องค์ประกอบที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย (จำนวน ๑ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ (จำนวน ๑๐ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒ ระบบและกลไกการให้บริการนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๕.๓ ระบบและกลไกการติดตามแผนปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๔ ระบบและกลไกการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต

ตัวชี้วัดที่ ๕.๕ ระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๖ ระบบบริหารความเสี่ยง

ตัวชี้วัดที่ ๕.๗ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ตัวชี้วัดที่ ๕.๘ ร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๙ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็น

มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑๐ การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)

องค์ประกอบที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

พันธกิจของมหาวิทยาลัย คือ การผลิตผู้สำเร็จการศึกษา หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยคณาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอน ที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัด จำนวน ๑๒ ตัวชี้วัด คือ

- ๑.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล
- ๑.๒ ร้อยละของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น
- ๑.๓ ร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง
- ๑.๔ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
- ๑.๕ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ
- ๑.๖ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต
- ๑.๗ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา
- ๑.๘ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา
- ๑.๙ อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต (Percentage of Graduate Employed in Region)
- ๑.๑๐ ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)
- ๑.๑๑ การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑	ร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือ ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

หลักสูตรทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้อง หรือผ่านการประเมินคุณภาพเพื่อให้เป็นหลักประกันให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและนักศึกษาที่เข้ารับการศึกษาว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะมีคุณลักษณะตามที่กำหนด ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตร มีการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเป็นที่ต้องการของผู้เรียน ซึ่งผลการดำเนินการดังกล่าว สามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตได้เป็นอย่างดี

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของหลักสูตร ที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล คะแนนระหว่าง ๐ – ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของหลักสูตร มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติและ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตร ที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

๑. หลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ
๒. การได้รับการตอบรับหรือรับรองจากระบบ CHE Curriculum Online : CHECO

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒	ร้อยละของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมสนับสนุนให้หลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น มหาวิทยาลัยจะต้องเป็นหลักในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและชุมชนที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน การเป็นแหล่งเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และการให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น คะแนนระหว่าง ๐ – ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. การจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น เช่น การจัดการเรียนการสอนให้ความรู้กับชุมชน การให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน การนำโจทย์ชุมชนมาใช้ในการเรียนการสอนและนำไปสู่การพัฒนาชุมชน เป็นต้น

๒. การปรับปรุงหรือออกแบบหลักสูตร ปรับปรุงรายวิชา ปรับปรุงกิจกรรม

๓. หรือสามารถวัดจากแบบรายงานหลักสูตร ที่งานหลักสูตรสร้างแบบรายงานและสำรวจ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓	ร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมสนับสนุนหลักสูตรให้นักศึกษามีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพหรือมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามระดับการศึกษา และเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง โดยมีความรู้ความสามารถและมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ชอบอาชีพอิสระพึ่งพาตนเอง มีลักษณะความเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่นที่จะเอาชนะปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ มีความมานะอดทน ทำงานหนักอย่างเต็มความสามารถไม่ท้อแท้ แม้ว่าจะเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน

ร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง คะแนนระหว่าง ๐ – ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับ ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ใช้บัณฑิตตอบแบบสอบถาม}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

- คุณลักษณะที่พึงประสงค์วัดจากความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
- นับซ้ำกรณีที่ผู้ใช้บัณฑิตมีจำนวนบัณฑิตมากกว่า ๑ คน
- จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ตามรอบการประเมิน
- คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง วัดจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของบัณฑิตจากค่าคะแนน มากกว่าหรือเท่ากับ ๔ คะแนน จากค่าคะแนนเต็ม ๕ (นับรวมบัณฑิตที่มีอาชีพอิสระ)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔	ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน ๑ ปี
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาจากมหาวิทยาลัยแล้วได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภท ที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้นั้น เป็นตัวชี้วัดหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงควมามีคุณภาพของหลักสูตร คณะและมหาวิทยาลัย โดยการคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาและบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นับบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงานมาพิจารณา (ช่วงระยะเวลา ๑ ปี ที่สำเร็จการศึกษา)

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาต้องตอบแบบสำรวจต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา

๒. กรณีหลักสูตรใหม่ไม่ต้องประเมิน เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา สำหรับหลักสูตรปรับปรุงที่มีนักศึกษาเรียนอยู่ ต้องประเมินเนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัย ต้องส่งเสริมสนับสนุนหลักสูตรให้นักศึกษามีคุณลักษณะของผู้ประกอบการ โดยมีความรู้ความสามารถเพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตหรือให้ความรู้แก่ผู้อื่นและมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ชอบอาชีพอิสระพึ่งพาตนเองมีลักษณะผู้นำ มีความเชื่อมั่นที่จะเอาชนะปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ มีความมานะอดทน ทำงานหนักอย่างเต็มความสามารถไม่ท้อแท้ แม้ว่าจะเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและสอบผ่านรายวิชาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ หรือผ่านการอบรมการเป็นผู้ประกอบการสามารถนับได้

๒. ให้ดำเนินการทุกคณะวิทยาลัยโดยไม่มีข้อยกเว้น เนื่องจากการทำงานในปัจจุบันนี้ควรมีอาชีพหลักและอาชีพรอง และ/หรือสามารถนำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดต่อไป เช่นนักศึกษาคณะครุศาสตร์นำความรู้ที่มีไปถ่ายทอดต่อลูกศิษย์ได้ และหรือเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วไม่ได้ทำงานตรงสายที่ศึกษามาก็สามารถประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้ เป็นต้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖	ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	((๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

- บัณฑิต หมายถึง บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการ ที่ได้งานทำมาแล้ว ๑ ปี
- ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง นายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ที่บัณฑิตทำงานเกี่ยวข้องด้วย
- ระดับความพึงพอใจ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ (เทียบจากค่า ๕ ระดับ) ของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ที่บัณฑิตทำงานเกี่ยวข้อง จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วยประมาณ ๑ ปี
- ประเด็นการสำรวจความพึงพอใจ พิจารณาจากคุณสมบัติหลักของบัณฑิตที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งประกอบด้วย ๖ ด้าน ดังนี้
 - ๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม / เป็นคนดี
 - ๒) ด้านความรู้ / มีทักษะวิชาชีพ
 - ๓) ด้านทักษะทางปัญญา / มีทักษะวิชาชีพ
 - ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ / มีจิตสาธารณะ
 - ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ / มีทักษะวิชาชีพ
 - ๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

สูตรการคำนวณ

ผลรวมของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต <hr/> จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด

หมายเหตุ ตัวชี้วัด กพร.

ตัวชี้วัดที่ ๑.๗	ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

- นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ทุกระดับชั้น ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษาที่รับการประเมิน
- ประเด็นการสำรวจความพึงพอใจ ประกอบด้วย ๒ ประเด็น ดังนี้
 - ๑) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน
 - ๒) ความพึงพอใจต่อการให้บริการของ คณะ/วิทยาลัย/สำนัก/มหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา (คะแนนเต็ม ๕)

สูตรการคำนวณ

ผลรวมของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา
จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

หมายเหตุ ตัวชี้วัด กพร.

ตัวชี้วัดที่ ๑.๘	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

• ให้เปรียบเทียบจำนวนของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี (ทุกหลักสูตร ได้แก่ ภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกระบบราชการ) ที่ได้อ่านทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา กับผู้สำเร็จการศึกษา ในหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำทั้งหมด โดยไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา และผู้ที่ศึกษา ต่อในระดับบัณฑิตศึกษา โดยนำเสนอในรูปร้อยละ

• บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีทั้งภาค ปกติและภาคพิเศษ หรือภาคนอกระบบราชการ ที่ได้อ่านทำภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา (ไม่นับรวมผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระอยู่ก่อนแล้ว)

• การได้อ่านทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง บัณฑิตที่ได้อ่านทำตรงตามวิชาชีพ หรือ บัณฑิตได้นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาตลอดหลักสูตรไปใช้ในการประกอบอาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕

• บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพอิสระ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญา ตรี ทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ หรือภาคนอกระบบราชการในสาขานั้นๆ และมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ ประจำ ภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา (ไม่นับรวมผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระอยู่ก่อนแล้ว)

• ในการเก็บข้อมูลผลงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้ใช้กลุ่มเป้าหมายคือผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและ ภาคพิเศษหรือภาคนอกระบบราชการ ที่มีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ (อย่างน้อย ร้อยละ ๘๐) และคุณลักษณะ (ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชา)

• ไม่ให้นำข้อมูลบัณฑิตที่จบการศึกษามากกว่า ๑ ปี มาคำนวณด้วย

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนน ระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ :

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา} \\ \text{ไม่รวมผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วและผู้ศึกษาต่อ}}{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระ} \\ \text{ภายใน ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา ไม่รวมผู้ที่มีงานทำอยู่} \\ \text{แล้วและผู้ศึกษาต่อ}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา} \\ \text{ไม่รวมผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วและผู้ศึกษาต่อ}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ ตัวชี้วัด กพร.

(ตัวอย่างการคำนวณ : คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของสถาบันอุดมศึกษา หน้า ๕๙-๖๐)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๙	อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต (Percentage of Graduate Employed in Region)
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

ร้อยละการได้งานในพื้นที่หรือประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา ๑ ปี ในพื้นที่ที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับผิดชอบดูแล

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และ บัณฑิตศึกษา) ที่ได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และ บัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคในพื้นที่ที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับผิดชอบดูแล (ในจังหวัดที่ตั้งและจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน) ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีถิ่นฐานในภูมิภาค และได้ทำงานในพื้นที่หรือภูมิภาค}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ

- ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)
- พื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง จังหวัดในที่ตั้งหรือจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน คือ จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดสกลนคร และจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของบัณฑิต

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๐	ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)
ชนิดตัวชี้วัด	ปัจจัยนำเข้า
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

นิยามตัววัด

สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชนต่อหลักสูตรทั้งหมดของสถาบันการศึกษา

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่ หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) (Curriculum Area Mapping) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (NonDegree) ที่เป็นประโยชน์และตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนหลักสูตรทั้งหมด หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (NonDegree) ทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษา ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๑	การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)
ชนิดตัวชี้วัด	ปัจจัยนำเข้า
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

นิยามตัวชี้วัด

สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ชุมชน ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/ หน่วยงานในพื้นที่ ได้มีโอกาสการกำหนดทิศทางการดำเนินงานในการสอน การบริหาร เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ ภูมิภาคที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนในพื้นที่ภูมิภาค

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่ชุมชน/ประชาชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-Degree) อาทิ การกำหนดทิศทางการดำเนินงาน การสอน การบริหาร

๒. จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของสถาบัน หมายถึง หลักสูตรทั้งหมดทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตร ประกาศนียบัตร (Non-degree) ของสถาบันอุดมศึกษา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของสถาบัน}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๕	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๑๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๒๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๔๐

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

องค์ประกอบที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

ภารกิจด้านการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของมหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามจุดเน้นเฉพาะของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์นั้น จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) ต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน ๒) อาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย และ ๓) ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีประโยชน์ ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ของชาติ และเกิดผลลัพธ์หรือผลกระทบหรือตอบสนองความจำเป็นของชุมชน สังคม หรือเกิดผลกระทบต่อผู้เรียน การเสริมสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาส หรือมูลค่าเพิ่มและขีดความสามารถของประเทศที่เกิดจากความร่วมมือของหน่วยงานภายในกับหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายในกับหน่วยงานภายนอก

ตัวชี้วัด จำนวน ๕ ตัวชี้วัด คือ

๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

๒.๒ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

๒.๓ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

๒.๔ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

๒.๕ การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค (Research/Service in Region)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑	ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ โดยเป็นผลงานวิชาการตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ (ตามนิยาม ๒๕๖๔)

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

๑. การพัฒนาองค์ความรู้ พัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น และผลงานวิชาการตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ (ตามนิยาม ๒๕๖๔)

๒. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยไม่นับซ้ำในกรณีอาจารย์ ๑ ท่านมีผลงานมากกว่า ๑ ผลงาน ให้นับ ๑ ผลงานเท่านั้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒	ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงาน สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชา ดังนี้

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยตามสูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม หรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปรค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ}}{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติที่กำหนดให้คะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ • ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑

ค่านำหนัก	ระดับคุณภาพ
๑.๐	<ul style="list-style-type: none"> • บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ • ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร • ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ • ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

หมายเหตุ

๑. การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

๒. ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการมีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓	ร้อยละผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เป็นผลิตภาพของมหาวิทยาลัยที่เกิดจากการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องของอาจารย์ จึงเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในด้านวิชาการและการแข่งขันระดับชาติ การสร้างความรู้และความเข้าใจ และสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของผลิตภาพดังกล่าว อาทิ การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์มีการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญามีความคุ้มค่าและเกิดมูลค่าเพิ่ม

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชาดังนี้

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่กำหนดไว้เป็น คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่กำหนดไว้เป็น คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่กำหนดไว้เป็น คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ}}{\text{ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทาง ปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ}}{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทาง ปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ กำหนดให้คะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ • ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๑.๐	<ul style="list-style-type: none"> • บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ • ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร • ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ • ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

น้ำหนัก	รายการ
๐.๒	ยื่นขอจดอนุสิทธิบัตรในระดับชาติ
๐.๔	ยื่นขอจดสิทธิบัตรในระดับชาติ
๐.๖	มีการจดแจ้งลิขสิทธิ์ในระดับชาติ
๐.๘	ผลงานได้รับอนุมัติจดอนุสิทธิบัตร
๑.๐	ผลงานได้รับอนุมัติจดสิทธิบัตรในระดับชาติ หรือการจดแจ้งลิขสิทธิ์ในระดับนานาชาติ
๑.๕	การยื่นขอจดอนุสิทธิบัตรในระดับนานาชาติ
๒.๐	การยื่นขอจดสิทธิบัตรในระดับนานาชาติ

หมายเหตุ จำนวนโครงการวิจัยที่ทำคำรับรองกับสถาบันวิจัยในการยื่นสิทธิบัตร ภายใน ๓ ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔	ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้เกิดการตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ และจะต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุด บทความวิชาการมีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในกับภายใน หรือหน่วยงานภายในกับหน่วยงานภายนอก

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ}}{\text{จำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ}}{100} \times 5$$

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕	การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค (Research/Service in Region)
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

สัดส่วนของผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนและสังคม ในพื้นที่ต่อ ผลงานทางวิชาการที่ได้ดำเนินการทั้งหมด

คำอธิบายตัวชี้วัด

- จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม หมายถึง ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม ตามนิยาม ประกาศของ กพอ. และ/หรือ กกอ. ของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
- จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด หมายถึง ผลงานทางวิชาการ ตามนิยาม ประกาศของ กพอ. และ/หรือ กกอ. ทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
- พื้นที่ภูมิภาค หมายถึง จังหวัดในที่ตั้งหรือจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน คือ จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดสกลนคร และจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของบัณฑิต

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม}}{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๕	ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๑๐	ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๒๐	ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๔๐

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖	มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัย และพัฒนานวัตกรรมไปใช้ประโยชน์
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

๑.๑ ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม อันเกิดจากการดำเนินงานวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๑.๒ ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่หน่วยงานในสังกัด อว. ได้เข้าร่วมในโครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมกับหน่วยงานอื่นๆ

๑.๓ ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม อันเกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานในสังกัดอว. โดยหน่วยงานไม่ได้วิจัยเอง

๒. ระยะเวลา

๒.๑ ใช้ผลงานย้อนหลังได้ ๓ - ๕ ปี โดยในการคิดมูลค่าเพิ่ม จะคิดเฉพาะปีนั้นๆ

๓. มูลค่าเพิ่ม ได้แก่

๓.๑ ประเมินเฉพาะสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วจริงเท่านั้น

๓.๒ คิดมูลค่าเพิ่มของทั้งโครงการวิจัย โดยคิดทั้งมูลค่าเพิ่มที่ได้ต่อ อว. และหน่วยงานที่รับผลงานวิจัย

๔. วิธีคำนวณ

มูลค่าเพิ่มรวมทางเศรษฐกิจ = (๑) รายได้ของหน่วยงานในสังกัด อว. + (๒) มูลค่าเพิ่มของผู้รับบริการ + (๓) มูลค่าเพิ่มจากการลงทุน

หมายเหตุ :

๑) การคำนวณค่านิ่งถึง Counter factual นั่นคือเปรียบเทียบกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความจริงที่สุด

๒) มูลค่าเพิ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก และ มูลค่าเพิ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ แต่ละตัวจะต้อง

๓) ในกรณีที่มีการทำงานร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นจะต้องมีการแบ่งสัดส่วนการทำงานอย่างสมเหตุสมผล (Attribution)

๔) ในกรณีที่มีประมาณการผลลัพธ์ทางสังคมในอนาคตตลอดช่วงเวลามากกว่า ๑ ปี โดยที่กิจการจะไม่มี การลงทุนเพิ่มเติมระหว่างช่วงเวลาดังกล่าว ควรทำประมาณการอัตราการลดลง (Dropoff) ของผลลัพธ์ทางสังคม

๕) กรณีโครงการมีผลกระทบทางเศรษฐกิจแล้ว ควรรายงานผลกระทบทางสังคมเฉพาะมูลค่าเพิ่มที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน

๕. นิยามของการคำนวณมูลค่าเพิ่มทางด้านเศรษฐกิจ

๕.๑ รายได้ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๑) ค่าธรรมเนียม = การอนุญาตให้ใช้สิทธิในงานวิจัยต่าง ๆ เช่น สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เป็นต้น

๒) รายได้จากการให้บริการด้านการวิจัยและพัฒนา = รายได้จากการรับจ้าง/การร่วมวิจัย และพัฒนา การให้คำปรึกษา การฝึกอบรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ การรับจ้างผลิต และการให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ การวิจัยและพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมถึงการอนุญาตให้ใช้สิทธิในงานวิจัย

๕.๒ มูลค่าเพิ่มของผู้รับบริการ

๑) การลดต้นทุน = ต้นทุนที่ลดลงของผู้รับบริการ/บริษัทเอกชน ซึ่งเป็นผลจากการวิจัยและพัฒนา ถ่ายทอดเทคโนโลยีจากหน่วยงานของ อว. เช่น กระบวนการผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประหยัดพลังงาน ประหยัดเวลา ประหยัดวัตถุดิบ ลดการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ค่าจ้างแรงงานลดลง และลดการสูญเสียจากการผลิต เป็นต้น

๒) กำไรเพิ่มขึ้น = กำไรที่เพิ่มขึ้นของผู้รับบริการ/บริษัทเอกชน เฉพาะส่วนที่ได้มาจากการรับบริการวิจัยและพัฒนา ถ่ายทอดเทคโนโลยีจากหน่วยงานของ อว. (หากจะรายงานด้วยยอดขายที่เพิ่มขึ้น ควรหักไปด้วยต้นทุนการผลิตที่ใช้ไปด้วย เพราะบางผลงานวิจัยทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นหากรายงานกำไรที่เพิ่มขึ้นจึงจะเป็นการรายงานด้วยมูลค่าเพิ่มอย่างแท้จริง)

๓) การประหยัดเงินตราต่างประเทศ = การลดมูลค่าการนำเข้าอันเป็นผลมาจากการวิจัยและพัฒนา ในกรณีที่มีการวิจัยและพัฒนา การถ่ายทอดเทคโนโลยีมีการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า

การประหยัดเงินตรา ต่างประเทศ	= (จำนวนหน่วยสินค้าที่นำเข้าต่อปี × ราคาสินค้านำเข้า) - (จำนวนวัตถุดิบนำเข้าเพื่อผลิตสินค้าทดแทน × ราคาวัตถุดิบนำเข้า)
---------------------------------	---

๔) การป้องกันการสูญเสียภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นในสินค้า

๕.๓ มูลค่าเพิ่มจากการลงทุน

๑) การจ้างงานเพิ่ม = การเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายในการจ้างงานอันเป็นผลมาจากการวิจัยและพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยนับเฉพาะกรณีที่มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีในรูปแบบของการฝึกอบรม เสริมสร้างอาชีพ และการจ้างงานที่เกิดจากการเกิดธุรกิจใหม่หรือสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่

การจ้างงานเพิ่ม	= จำนวนคน × ค่าจ้างที่ได้รับเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนที่เป็นผลมาจากการวิจัยและพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือ จำนวนคนที่จ้างเพิ่มขึ้นอันเป็นผลจากการวิจัยและพัฒนา × ค่าจ้าง (ทั้งนี้ แล้วแต่กรณี)
-----------------	---

๒) การลงทุนเพิ่ม = การลงทุนในสินทรัพย์ เช่น ซื้อวัตถุดิบ ที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักร และอุปกรณ์ เพื่อรับการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีนั้น ๆ ไปทำการขยายการผลิตและปรับปรุงการผลิต

หมายเหตุ ระดับคณะ/วิทยาลัย ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล แต่ไม่นำมาคำนวณคะแนน

องค์ประกอบที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักมหาวิทยาลัย ต้องให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย หรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการ มีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคมการให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตรมีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ ของมหาวิทยาลัยจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวชี้วัด จำนวน ๓ ตัวชี้วัด คือ

- ๓.๑ ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชน หรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ
- ๓.๒ การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)
- ๓.๓ การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค (Non-Age Group Participation)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑	ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกหนึ่งภารกิจมหาวิทยาลัย ต้องคำนึงถึงกระบวนการ ผลลัพธ์ และผลกระทบในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาปัญหา ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายมา จัดทำแผนบริการวิชาการ การนำงานวิจัยสู่การบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เพื่อสร้างประโยชน์นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ และตอบสนองต่อการเป็นมหาวิทยาลัยพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยมีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และชุมชนที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน การเป็น แหล่งเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และการให้ประชาชนมีโอกาส เรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป ต้องมีการสรุปผลสำเร็จของโครงการบริการวิชาการว่า เป็นอย่างไร

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพหรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพหรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการพัฒนาของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ}}{\text{จำนวนโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการแก่สังคมทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพหรือ บริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการ พัฒนาของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

๑. การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ (ด้านผู้เรียน เช่นการได้ความรู้ใหม่ ๆ หลักฐานคือสิ่งที่ออกไปบริการวิชาการมาปรับปรุงการเรียนการสอน ชุมชนท้องถิ่น เช่น คุณภาพชีวิตชุมชนดีขึ้น สร้างรายได้เพิ่มขึ้น สร้างอาชีพ ชุมชนสามารถช่วยตนเองได้)

๒. การประเมินผลโครงการต้องมี IPO และมีการประเมิน Output Outcome Impact

๓. ผู้บริหารที่รับผิดชอบงานด้านวิชาการ ต้องมีแผน มี IPO มียุทธศาสตร์ เป็นไปในแนวทางเดียวกันเพื่อขับเคลื่อนให้การบริการวิชาการแก่สังคมที่มีประสิทธิภาพ

๔. นำเสนอการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และไม่ก่อให้เกิดรายได้ และความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒	การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

การให้บริการวิชาการ การอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาและสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมและชุมชนในพื้นที่ (Local Need) ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมและชุมชนในพื้นที่ สัดส่วนจำนวนโครงการบริการวิชาการหรือโครงการเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่ของสถาบันอุดมศึกษาในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี รวมถึงการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น เพื่อแก้ไขปัญหาและสร้างความ เข้มแข็งให้แก่ท้องถิ่นและภูมิภาค

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based หมายถึง รายการโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ ตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านภูมิศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม สังคม ศิลปวัฒนธรรม ของสถาบันอุดมศึกษา

๒. จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด หมายถึง รายการโครงการบริการวิชาการทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษา

๓. เชิงพื้นที่ หมายถึง จังหวัดในที่ตั้งหรือจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน คือ จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดสกลนคร และจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของบัณฑิต

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการ หรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based}}{\text{จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓	การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค (Non-Age Group Participation)
ชนิดตัวชี้วัด	ผลผลิต
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

สัดส่วนโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานใน พื้นที่สะท้อน การมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือ กิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม หมายถึง จำนวนโครงการหรือกิจกรรม ที่ บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนในพื้นที่ ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดและ/หรือดำเนิน โครงการ หรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่ การปฏิบัติ ของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคมทั้งหมด หมายถึง โครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการ เรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนว พระราชดำริสู่การปฏิบัติ ทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรม เพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ}}{\text{จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการ เรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษากลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

องค์ประกอบที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องมีโครงการกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยต้องมีจุดเน้นตามพันธกิจ ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ตีขึ้น ที่ทำให้เกิดความภูมิใจในความเป็นไทยหรือการสร้างโอกาสและมูลค่าให้แก่ผู้เรียนในชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ตัวชี้วัด จำนวน ๑ ตัวชี้วัด คือ

๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑	ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีโครงการ กิจกรรมที่สอดคล้องและครอบคลุมตามจุดเน้นพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในแผนปฏิบัติการประจำปี และมีการบูรณาการร่วมกันกับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะด้านการผลิตบัณฑิตที่จัดให้มีกิจกรรมการอนุรักษ์ สืบสาน ฟื้นฟู พัฒนาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและเป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น ส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทยหรือการสร้างโอกาสและมูลค่าให้แก่ผู้เรียนในชุมชน สังคม และประเทศชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมระดับคณะ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน
 ๒. มีการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
 ๓. มีการประเมินความสำเร็จตัวชี้วัดโครงการ กิจกรรม ที่ครอบคลุม ๓ ด้าน ได้แก่
 - ๓.๑ ด้านการสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - ๓.๒ มีการบูรณาการโครงการ กิจกรรม ร่วมกับภาคีเครือข่ายภายในและภายนอก
 - ๓.๓ มีการบูรณาการกับรายวิชาใดวิชาหนึ่งโดยมีนักศึกษาเข้าร่วม
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนและมีแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาในปีการศึกษาถัดไป
๕. มีการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมต่อสาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๕ ด้านกระบวนการบริหารจัดการ

มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของมหาวิทยาลัย ให้เกิดคุณภาพประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล การบริหารตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยการบริหารต้องอยู่ภายใต้ธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด จำนวน ๑๐ ตัวชี้วัด คือ

๕.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา

๕.๒ ระบบและกลไกการให้บริการนักศึกษา

๕.๓ ระบบและกลไกการติดตามแผนปฏิบัติการ

๕.๔ ระบบและกลไกการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต

๕.๕ ระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ

๕.๖ ระบบบริหารความเสี่ยง

๕.๗ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๕.๘ ร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ

๕.๙ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัย

เพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

๕.๑๐ การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑	ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยมหาวิทยาลัยและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและคุณธรรมจริยธรรม โดยสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่ประกอบด้วยมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ๔ ประการ ได้แก่ (๑) ด้านความรู้ (๒) ด้านทักษะ (๓) ด้านจริยธรรม (๔) ด้านลักษณะบุคคล และอัตลักษณ์มหาวิทยาลัย ด้านจิตสาธารณะ พร้อมทั้งทักษะการทำงาน สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตผ่านกระบวนการ PDSA/PCDA (Plan Do Study หรือ Check Act) ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักศึกษา และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน
๒. มีการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักศึกษา
๓. มีการจัดโครงการ/กิจกรรมที่บูรณาการกับการเรียนการสอนโดยมีนักศึกษาเข้าร่วมและสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดของโครงการ/กิจกรรม
๕. นำผลการประเมินไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒	ระบบและกลไกการให้บริการนักศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีการจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาที่เป็นประโยชน์เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยตั้งแต่การให้คำปรึกษาด้านการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย และให้บริการข้อมูลหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษา สิทธิประโยชน์ของนักศึกษาต่าง ๆ การบริการจัดหางาน การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน ภายใต้การให้บริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบและกลไกในการบริการและให้คำปรึกษา
๒. มีการเผยแพร่ระบบกลไกในการบริการและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา
๓. มีการให้บริการและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ๓ ด้าน คือ
 - ๓.๑ ด้านให้ความช่วยเหลือสุขภาพจิต
 - ๓.๒ ด้านทุนการศึกษา เช่น กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (ก.ย.ศ.) ทุนภายใน-ภายนอก
 - ๓.๓ ด้านสิทธิประโยชน์ของนักศึกษา เช่น ประกันอุบัติเหตุ กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ
- นักศึกษาวิชาทหาร หอพักนักศึกษา กิจกรรมพัฒนานักศึกษา
๔. ประเมินคุณภาพของการให้บริการและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
๕. นำผลการประเมินไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๓	ระบบและกลไกการติดตามแผนปฏิบัติราชการ
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่มีหน้าที่หลักในการให้การศึกษา พัฒนาความรู้และส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ ก่อให้เกิดทักษะทางปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีส่วนร่วมกับสังคม ภายใต้พันธกิจหลัก ๕ ด้านคือ ๑) พันธกิจด้านการบริหารจัดการองค์กร ๒) พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต ๓) พันธกิจด้านการวิจัย ๔) พันธกิจด้านการบริการวิชาการ และ ๕) พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ซึ่งการวัดผลความสำเร็จของการดำเนินงาน จะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและมีกลไกในการกำกับ ติดตาม และ ประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการปรับปรุง พัฒนาผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ และบรรลุนิยามทัศน์ของมหาวิทยาลัยต่อไป

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีแบบมีส่วนร่วมและเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะ / วิทยาลัย
๒. มีการกระจายความรับผิดชอบตัวชี้วัดแผนผ่านการทำคำรับรองการปฏิบัติงานจากมหาวิทยาลัยสู่คณะ/วิทยาลัย สำนัก สถาบัน
๓. มีระบบหรือกลไกการกำกับ ติดตาม แผนปฏิบัติราชการที่ประกอบด้วย ความสำเร็จ ในการดำเนินกิจกรรม/โครงการ ความสำเร็จในการเบิกจ่าย และความสำเร็จของตัวชี้วัด
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานและหรือสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนา อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๕. มีการนำข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาไปดำกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๔	ระบบและกลไกการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ที่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจของการพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในอนาคต การคำนวณต้นทุน เพื่อให้การบริหารงานของหน่วยงาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนี้ถูกกำหนดตาม พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ หมวด ๔ เรื่อง การบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของภาครัฐ พร้อมทั้งเป็นการวิเคราะห์โอกาสทางการแข่งขันให้แก่องค์กร

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีคณะกรรมการดำเนินการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
๒. มีการวิเคราะห์ รายรับ – รายจ่าย ของหลักสูตรร่วมกับจำนวนนักศึกษา เพื่อจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตระดับหลักสูตร
๓. มีการวิเคราะห์ศักยภาพด้านการแข่งขันของหลักสูตร จากผลการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานและหรือสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนา
๕. มีการนำข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๕	ระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หน่วยงานจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการวางแผนกลยุทธ์ทางด้าน การเงิน/แผนการใช้จ่ายเงินซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่างๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของ หน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณ แผ่นดินและเงินรายได้อื่นๆ ที่หน่วยงานได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่าง เป็นระบบครบทุกภารกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดง รายละเอียดการใช้จ่ายในทุกภารกิจ โครงการ กิจกรรมเพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความ มั่นคงของหน่วยงานได้

นิยามศัพท์

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน/แผนการใช้จ่ายเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงานที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน หน่วยงานควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหา สำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์ และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาว เท่ากับเวลาที่หน่วยงานใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้น จึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินที่ต้องการใช้ ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณ แผ่นดินหรือเงิน อุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่าหรือหน่วยงาน จะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่น ๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงิน จะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน รอบระยะเวลา รอบปีงบประมาณ (๑ ต.ค. ๒๕... – ๓๐ ก.ย. ๒๕...)

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน
๒. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
๓. มีแผนปฏิบัติการในแต่ละภารกิจและการพัฒนาหน่วยงาน และบุคลากรที่สอดคล้องกับงบประมาณ
๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อผู้บริหารหน่วยงาน/ที่ประชุมหน่วยงาน อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๕. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ

๑. มีแผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน

๑.๑ แผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินเป็นแผนที่แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาและแหล่งใช้ไปของเงินที่ต้องใช้ ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์

๑.๒ หน่วยงานควรตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน/ผู้รับผิดชอบทำหน้าที่ดำเนินการวิเคราะห์ทรัพยากรที่ ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน และทำการประเมินมูลค่าของทรัพยากรที่ ต้องใช้ซึ่งจะ เป็นงบประมาณในการดำเนินการตามแผน และกำหนดแหล่งที่มาของงบประมาณดังกล่าว ซึ่ง อาจจะเป็น งบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้หน่วยงาน เงินบริจาค หรือหน่วยงานจะต้องจัดให้มีการระดมทุน จากแหล่งทุน ต่างๆก่อนที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำงบประมาณประจำปีตามแหล่งงบประมาณนั้นๆ

๒. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงิน อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้

๒.๑ มีแนวทางการจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับลักษณะของค่าใช้จ่ายหรือเงินทุน และ เพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของหน่วยงานในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย

๒.๒ มีแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้าและได้รับการ ยอมรับโดยทั่วไป ของบุคลากร ในกรณีที่มีหลักเกณฑ์ในการจัดสรรทรัพยากรอยู่แล้วควรได้มีการทบทวนความ เหมาะสมของ หลักเกณฑ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

๒.๓ มีแผนการจัดหาทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของ หน่วยงานในทุก ด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย และมีแผนใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะทำให้รายได้รายจ่าย เป็นไปอย่าง เหมาะสม

๓. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละภารกิจและการพัฒนาหน่วยงาน และบุคลากร หน่วยงานอาจจะมีวิธีการและหลักการในการทำงบประมาณประจำปีที่แตกต่างกันได้แต่อย่างไร ก็ตาม หลังจากได้มีการจัดทำงบประมาณประจำปีเสร็จแล้วก่อนที่จะนำงบประมาณประจำปีเสนอที่ประชุม หน่วยงาน ควรได้มีการวิเคราะห์การใช้ไปของเงินตามงบประมาณในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- งบประมาณประจำปีสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดไว้ในแต่ละปี มากน้อย เพียงใด

- เมื่อวิเคราะห์ตามภารกิจของหน่วยงานแล้ว งบประมาณประจำปีในแต่ละภารกิจมีความ เพียงพอมาก น้อยเพียงใด

- เมื่อวิเคราะห์ตามแผนการพัฒนาหน่วยงานแล้ว งบประมาณประจำปีสำหรับการพัฒนา บุคลากรมี ความเหมาะสมตามนโยบายมากน้อยเพียงใด

๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อผู้บริหารหน่วยงาน/ที่ประชุมหน่วยงานอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่อย่างน้อยประกอบไปด้วยงบรายรับ ค่าใช้จ่าย และงบดุลอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยทุก ๖ เดือน ปีละ ๒ ครั้ง เพื่อจะได้รู้ถึงสถานะของเงินรายได้หักค่าใช้จ่ายแล้วหน่วยงานมีงบประมาณเหลือเพียงพอที่จะใช้ในกิจกรรมของหน่วยงานในช่วงถัดไป มีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหารของหน่วยงาน และที่ประชุมหน่วยงาน

๕. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

๕.๑ จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามแผนการดำเนินงานเสนอผู้บริหาร เป็นรายงานที่แจ้งให้ผู้บริหารได้ทราบว่าได้ใช้จ่ายเงินตามแผนหรือไม่ และได้ใช้เงินกับกิจกรรมใด มีผลลัพธ์จากการทำงานอย่างไรบ้าง มีงบประมาณเหลือจ่ายในแต่ละแผนเท่าไร

๕.๒ มีการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อกิจกรรม

๕.๓ มีการจัดทำรายงานการลงทุนของหน่วยงาน

๕.๔ มีการวิเคราะห์เพื่อพยากรณ์รายรับและรายจ่ายในอนาคต

๖. มีคณะกรรมการ/คณะทำงาน/ผู้รับผิดชอบทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตาม ระเบียบและกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หน่วยงานที่มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายนอกอยู่แล้วนั้น หากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้เข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปี ควรจัดให้มีคณะกรรมการ/คณะทำงาน/ผู้รับผิดชอบตรวจสอบตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๗. ผู้บริหารหน่วยงานมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

๗.๑ ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจช่วยในการติดตามการใช้เงิน จัดทำรายงานต่างๆ ที่เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องทราบ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของ หน่วยงาน

๗.๒ มีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหาร/ที่ประชุมหน่วยงานตามแผนที่กำหนด

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. แผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินของหน่วยงาน

๒. รายงานทางการเงิน

๓. หลักเกณฑ์และแนวทางการจัดทำงบประมาณ

๔. กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน

ตัวชี้วัดที่ ๕.๖	ระบบบริหารความเสี่ยง
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

เพื่อให้หน่วยงานมีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และ กระบวนการ ดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือ บรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงาน ตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ รอบระยะเวลา รอบปีการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยงหรือผู้รับผิดชอบงานบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน
๒. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงตามบริบทของหน่วยงาน ตัวอย่างเช่น
 - ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่)
 - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ของหน่วยงาน
 - ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
 - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารงานการให้บริการ การบริหาร งานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
 - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
 - อื่น ๆ ตามบริบทของหน่วยงาน
๓. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ ในข้อ ๒
๔. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน
๕. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อที่ประชุมหน่วยงาน เพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
๖. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากที่ประชุมหน่วยงานไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๗	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

คุณภาพของการศึกษาจะเกิดขึ้นถ้าหน่วยงานมีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความรักองค์กร มุ่งมั่น ตั้งใจ ปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานที่กำหนด ผู้บริหารมีการมอบหมายงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละบุคคล บุคลากรทุกระดับมีความพึงพอใจในการทำงาน มีการพัฒนาบุคลากรตามสาขาวิชาชีพ และหาวิธีการที่จะธำรงรักษาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพให้อยู่กับองค์กรตลอดไป

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนการบริหารและการพัฒนาบุคลากรที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
๒. มีการบริหารและการพัฒนาบุคลากรให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
๓. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. มีระบบการติดตามให้บุคลากรนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
๕. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณบุคลากร และดูแลควบคุมให้บุคลากรถือปฏิบัติ
๖. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาบุคลากร
๗. มีการนำผลการประเมินไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาบุคลากร

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ดำเนินการ ๑ ข้อ	ดำเนินการ ๒ ข้อ	ดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	ดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ	ดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๘	ร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนให้หลักสูตรรับนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตรให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือแผนรับที่ตั้งไว้ในแต่ละปี เพื่อให้การบริหารหลักสูตรเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าตามต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตนักศึกษาที่ได้กำหนดไว้

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่รับได้จริง}}{\text{จำนวนนักศึกษาตามแผนรับ}} \times ๑๐๐$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของนักศึกษาที่รับได้จริง}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ จำนวนนักศึกษา คือ นับเฉพาะจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวชี้วัดที่ ๕.๙	ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์
ชนิดตัวชี้วัด	การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น
วงรอบการเก็บข้อมูล	ผลลัพธ์
	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และชุมชนที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน การเป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และการให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยต้องมี ๑) เน้นการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและการสร้างศักยภาพให้สถานศึกษา องค์กรในชุมชน และประชาชนมีความเข้มแข็งในการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจและสังคมในชุมชน ๒) ผลิตบັນชิตและเป็นแหล่งพัฒนาศักยภาพบุคลากรในพื้นที่ให้มีจิตสำนึกและความรู้ ความสามารถเพื่อเป็นหลักในการขับเคลื่อน พัฒนา และเปลี่ยนแปลงในระดับพื้นที่๓) ดำเนินการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชน ๔) สืบสานและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประยุกต์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เข้ากับยุคสมัยเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่า ๕) ส่งเสริมการสืบทอดและพัฒนาความรู้จากผู้มีภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น กอปรกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ๘ ประเด็นยุทธศาสตร์

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการคะแนนระหว่าง ๐-๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนตัวชี้วัดที่บรรลุค่าเป้าหมายตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ}}{\text{จำนวนตัวชี้วัดที่มีการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ}}$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น}}{๑๐๐} \times ๕$$

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑๐	การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)
ชนิดตัวชี้วัด	ปัจจัยนำเข้า
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

สัดส่วนจำนวนเงินทุนจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ รวมถึงเงินที่มาจาก การบริจาคของชุมชนในพื้นที่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า สถาบันอุดมศึกษาได้มุ่งจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากแหล่งสนับสนุน ด้านงบประมาณเพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนเงินจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ หมายถึง เงินทุน เงินบริจาคจากภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน การพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ของสถาบันอุดมศึกษา

๒. จำนวนงบประมาณทั้งหมด หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริการของสถาบันอุดมศึกษา รอบปีงบประมาณที่ผ่านมา จากเงินรายได้และงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนเงินจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่}}{\text{จำนวนงบประมาณทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๕	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๑๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๒๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๔๐

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

- ทุนการศึกษาไม่สามารถนับได้

บทที่ ๔

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา (สถาบัน)

องค์ประกอบที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน (จำนวน ๑๒ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือ ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้ออกมาประกอบอาชีพอิสระ ภายใน ๑ ปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต

ตัวชี้วัดที่ ๑.๗ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๑.๘ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ออกมาประกอบอาชีพสำเร็จการศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๑.๙ อัตราการได้ออกมาประกอบอาชีพในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต (Percentage of Graduate Employed in Region)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๐ ความยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษา ชุมชนและสังคม (Green/Sustainability)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๑ ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๒ การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)

องค์ประกอบที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม (จำนวน ๖ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค (Research/Service in Region)

องค์ประกอบที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ (จำนวน ๓ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการ หรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชน หรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคม หรือประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค (Non-Age Group Participation)

องค์ประกอบที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย (จำนวน ๑ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ (จำนวน ๑๒ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒ ระบบและกลไกการให้บริการนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๕.๓ ระบบและกลไกการติดตามแผนปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๔ ระบบและกลไกการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต

ตัวชี้วัดที่ ๕.๕ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๖ ระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๗ ระบบบริหารความเสี่ยง

ตัวชี้วัดที่ ๕.๘ ระบบการบริหารความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๙ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑๐ ร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑๑ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑๒ การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)

องค์ประกอบที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

พันธกิจของมหาวิทยาลัย คือ การผลิตผู้สำเร็จการศึกษา หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยคณาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอน ที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัด จำนวน ๑๒ ตัวชี้วัด คือ

- ๑.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล
- ๑.๒ ร้อยละของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น
- ๑.๓ ร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง
- ๑.๔ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้นำไปประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
- ๑.๕ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ
- ๑.๖ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต
- ๑.๗ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา
- ๑.๘ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา
- ๑.๙ อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต (Percentage of Graduate Employed in Region)
- ๑.๑๐ ความยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษา ชุมชนและสังคม (Green/Sustainability)
- ๑.๑๑ ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)
- ๑.๑๒ การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑	ร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือ ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

หลักสูตรทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้อง หรือผ่านการประเมินคุณภาพเพื่อให้เป็นหลักประกันให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและนักศึกษาที่เข้ารับการศึกษาว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะมีคุณลักษณะตามที่กำหนด ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตร มีการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเป็นที่ต้องการของผู้เรียน ซึ่งผลการดำเนินการดังกล่าว สามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตได้เป็นอย่างดี

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของหลักสูตร ที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล คะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของหลักสูตร มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติและ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตร ที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

๑. หลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ
๒. การได้รับการตอบรับหรือรับรองจากระบบ CHE Curriculum Online : CHECO

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒	ร้อยละของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมสนับสนุนให้หลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น มหาวิทยาลัยจะต้องเป็นหลักในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและชุมชนที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน การเป็นแหล่งเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และการให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น คะแนนระหว่าง ๐ – ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. การจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น เช่น การจัดการเรียนการสอนให้ความรู้กับชุมชน การให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน การนำโจทย์ชุมชนมาใช้เพื่อการเรียนการสอนและนำไปสู่การพัฒนาชุมชน เป็นต้น

๒. การปรับปรุงหรือออกแบบหลักสูตร ปรับปรุงรายวิชา ปรับปรุงกิจกรรม

๓. หรือสามารถวัดจากแบบรายงานหลักสูตร ใช้งานหลักสูตรสร้างแบบรายงานและสำรวจ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓	ร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมสนับสนุนหลักสูตรให้นักศึกษามีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพหรือมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามระดับการศึกษา และเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง โดยมีความรู้ความสามารถและมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ชอบอาชีพอิสระพึ่งพาตนเอง มีลักษณะความเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่นที่จะเอาชนะปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ มีความมานะอดทน ทำงานหนักอย่างเต็มความสามารถไม่ท้อแท้ แม้ว่าจะเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน

ร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง คะแนนระหว่าง ๐ – ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับ ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ใช้บัณฑิตตอบแบบสอบถาม}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

- คุณลักษณะที่พึงประสงค์วัดจากความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
- นับซ้ำกรณีที่ใช้บัณฑิตมีจำนวนบัณฑิตมากกว่า ๑ คน
- จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวนบัณฑิต

ที่สำเร็จการศึกษา ตามรอบการประเมิน

- คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง วัดจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของบัณฑิตจากค่าคะแนน มากกว่าหรือเท่ากับ ๔ คะแนน จากค่าคะแนนเต็ม ๕ (นับรวมบัณฑิตที่มีอาชีพอิสระ)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔	ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน ๑ ปี
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาจากมหาวิทยาลัยแล้วได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภท ที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้นั้น เป็นตัวชี้วัดหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงควมมีคุณภาพของหลักสูตร คณะและมหาวิทยาลัย โดยการคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาและบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นับบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงานมาพิจารณา (ช่วงระยะเวลา ๑ ปี ที่สำเร็จการศึกษา)

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาต้องตอบแบบสำรวจต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา

๒. กรณีหลักสูตรใหม่ไม่ต้องประเมิน เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา สำหรับหลักสูตรปรับปรุงที่มีนักศึกษาเรียนอยู่ ต้องประเมินเนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัย ต้องส่งเสริมสนับสนุนหลักสูตรให้นักศึกษามีคุณลักษณะของผู้ประกอบการ โดยมีความรู้ความสามารถเพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตหรือให้ความรู้แก่ผู้อื่นและมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ชอบอาชีพอิสระพึ่งพาตนเองมีลักษณะผู้นำ มีความเชื่อมั่นที่จะเอาชนะปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ มีความมานะอดทน ทำงานหนักอย่างเต็มความสามารถไม่ท้อแท้ แม้ว่าจะเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและสอบผ่านรายวิชาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ หรือผ่านการอบรมการเป็นผู้ประกอบการสามารถนับได้

๒. ให้ดำเนินการทุกคณะวิทยาลัยโดยไม่มีข้อยกเว้น เนื่องจากการทำงานในปัจจุบันนี้ควรมีอาชีพหลักและอาชีพรอง และ/หรือสามารถนำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดต่อไป เช่นนักศึกษาคณะครุศาสตร์นำความรู้ที่มีไปถ่ายทอดต่อลูกศิษย์ได้ และหรือเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วไม่ได้ทำงานตรงสายที่ศึกษามาก็สามารถประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้ เป็นต้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖	ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

- บัณฑิต หมายถึง บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการ ที่ได้งานทำมาแล้ว ๑ ปี
- ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง นายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ที่บัณฑิตทำงานเกี่ยวข้องด้วย
- ระดับความพึงพอใจ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ (เทียบจากค่า ๕ ระดับ) ของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ที่บัณฑิตทำงานเกี่ยวข้อง จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วยประมาณ ๑ ปี
- ประเด็นการสำรวจความพึงพอใจ พิจารณาจากคุณสมบัติหลักของบัณฑิตที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งประกอบด้วย ๖ ด้าน ดังนี้
 - ๓) ด้านคุณธรรมจริยธรรม / เป็นคนดี
 - ๔) ด้านความรู้ / มีทักษะวิชาชีพ
 - ๕) ด้านทักษะทางปัญญา / มีทักษะวิชาชีพ
 - ๑๐) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ / มีจิตสาธารณะ
 - ๑๑) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ / มีทักษะวิชาชีพ
 - ๑๒) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

หมายเหตุ ตัวชี้วัด กพร.

ตัวชี้วัดที่ ๑.๗	ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน/ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ/ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและศิลปวัฒนธรรม
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

- นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ทุกระดับชั้น ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษาที่รับการประเมิน
- ประเด็นการสำรวจความพึงพอใจ ประกอบด้วย ๒ ประเด็น ดังนี้
 - ๑) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน
 - ๒) ความพึงพอใจต่อการให้บริการของ คณะ/วิทยาลัย/สำนัก/มหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา (คะแนนเต็ม ๕)

สูตรการคำนวณ

ผลรวมของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา
จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

หมายเหตุ ตัวชี้วัด กพร.

ตัวชี้วัดที่ ๑.๘	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

- ให้เปรียบเทียบจำนวนของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี (ทุกหลักสูตร ได้แก่ ภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาราชการ) ที่ได้อ่านทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา กับผู้สำเร็จการศึกษา ในหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำทั้งหมด โดยไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา และผู้ที่ศึกษา ต่อในระดับบัณฑิตศึกษา โดยนำเสนอในรูปร้อยละ
 - บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีทั้งภาค ปกติและภาคพิเศษ หรือภาคนอกเวลาราชการ ที่ได้อ่านทำภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา (ไม่นับรวมผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระอยู่ก่อนแล้ว)
 - การได้อ่านทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง บัณฑิตที่ได้อ่านทำตรงตามวิชาชีพ หรือ บัณฑิตได้นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาตลอดหลักสูตรไปใช้ในการประกอบอาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕
 - บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพอิสระ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญา ตรี ทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ หรือภาคนอกเวลาราชการในสาขานั้นๆ และมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ ประจำ ภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา (ไม่นับรวมผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระอยู่ก่อนแล้ว)
 - ในการเก็บข้อมูลผลงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้ไขกลุ่มเป้าหมายคือผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและ ภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการ ที่มีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ (อย่างน้อย ร้อยละ ๘๐) และคุณลักษณะ (ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชา)
 - ไม่ให้นำข้อมูลบัณฑิตที่จบการศึกษามากกว่า ๑ ปี มาคำนวณด้วย

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนน ระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ :

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา} \\ \text{ไม่รวมผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วและผู้ศึกษาต่อ}}{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระ} \\ \text{ภายใน ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา ไม่รวมผู้ที่มีงานทำอยู่} \\ \text{แล้วและผู้ศึกษาต่อ}} \times ๑๐๐$$

แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา} \\ \text{ไม่รวมผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วและผู้ศึกษาต่อ}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ ตัวชี้วัด กพร.

(ตัวอย่างการคำนวณ : คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของสถาบันอุดมศึกษา หน้า ๕๙-๖๐)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๙	อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต (Percentage of Graduate Employed in Region)
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

ร้อยละการได้งานในพื้นที่หรือประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา ๑ ปี ในพื้นที่ที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับผิดชอบดูแล

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และ บัณฑิตศึกษา) ที่ได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และ บัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคในพื้นที่ที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับผิดชอบดูแล (ในจังหวัดที่ตั้งและจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน)

๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีถิ่นฐานในภูมิภาค และได้ทำงานในพื้นที่หรือภูมิภาค}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ

- ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)
- พื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง จังหวัดในที่ตั้งหรือจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน คือ จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดสกลนคร และจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของบัณฑิต

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๐	ความยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษา ชุมชนและสังคม (Green/Sustainability)
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาเพื่อความยั่งยืน/ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษและประกันคุณภาพการศึกษา/ รองอธิการบดีฝ่ายแผนและงบประมาณ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

ผลของการจัดอันดับด้านความยั่งยืนแสดงให้เห็นถึงการที่บัณฑิตที่จบการศึกษาไปแล้วมีคุณธรรม จริยธรรม ความดี ความรับผิดชอบต่อตนเอง ชุมชน สังคม หน่วยงาน องค์กรที่ว่าจ้างให้ทำงาน ตลอดจนตระหนักถึงความสำคัญของเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลการจัดอันดับตาม THE Impact Ranking หมายถึง ผลของอันดับ หรือคะแนนด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดย Times Higher Education (THE) ในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมา

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
๔๐๑ ของโลกขึ้นไป	๓๐๑ - ๔๐๐ ของโลก	๒๐๑ - ๓๐๐ ของโลก	๑๐๑ - ๒๐๐ ของโลก	๑ - ๑๐๐ ของโลก

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษากลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๑	ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)
ชนิดตัวชี้วัด	ปัจจัยนำเข้า
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

นิยามตัววัด

สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชนต่อหลักสูตรทั้งหมดของสถาบันการศึกษา

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่ หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) (Curriculum Area Mapping) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (NonDegree) ที่เป็นประโยชน์และตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนหลักสูตรทั้งหมด หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (NonDegree) ทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษา ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๒	การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)
ชนิดตัวชี้วัด	ปัจจัยนำเข้า
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

นิยามตัวชี้วัด

สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ชุมชน ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ ได้มีโอกาสการกำหนดทิศทางการดำเนินงานในการสอน การบริหาร เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ ภูมิภาคที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนในพื้นที่ภูมิภาค

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่ชุมชน/ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-Degree) อาทิ การกำหนดทิศทางการดำเนินงาน การสอน การบริหาร ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของสถาบัน หมายถึง หลักสูตรทั้งหมดทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตร ประกาศนียบัตร (Non-degree) ของสถาบันอุดมศึกษา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของสถาบัน}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๕	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๑๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๒๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๔๐

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษากลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

องค์ประกอบที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

ภารกิจด้านการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของมหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามจุดเน้นเฉพาะของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์นั้น จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) ต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน ๒) อาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย และ ๓) ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีประโยชน์ ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ของชาติ และเกิดผลลัพธ์หรือผลกระทบหรือตอบสนองความจำเป็นของชุมชน สังคม หรือเกิดผลกระทบต่อผู้เรียน การเสริมสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาส หรือมูลค่าเพิ่มและขีดความสามารถของประเทศที่เกิดจากความร่วมมือของหน่วยงานภายในกับหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายในกับหน่วยงานภายนอก

ตัวชี้วัด จำนวน ๖ ตัวชี้วัด คือ

๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

๒.๒ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

๒.๓ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

๒.๔ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

๒.๕ มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

๒.๖ การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค (Research/Service in Region)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑	ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ โดยเป็นผลงานวิชาการตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ (ตามนิยาม ๒๕๖๔)

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

๑. การพัฒนาองค์ความรู้ พัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น และผลงานวิชาการตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ (ตามนิยาม ๒๕๖๔)

๒. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยไม่นับซ้ำในกรณีอาจารย์ ๑ ท่านมีผลงานมากกว่า ๑ ผลงาน ให้นับ ๑ ผลงานเท่านั้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒	ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงาน สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชา ดังนี้

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยตามสูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม หรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปรค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ}}{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ}} \times ๕$$

กำหนดให้คะแนนเต็ม ๕

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสถานบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสถานบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑

ค่านำหนัก	ระดับคุณภาพ
๑.๐	<ul style="list-style-type: none"> • บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ • ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร • ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ • ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

หมายเหตุ

๑. การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

๒. ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการมีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓	ร้อยละผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เป็นผลิตภาพของมหาวิทยาลัยที่เกิดจากการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องของอาจารย์ จึงเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในด้านวิชาการและการแข่งขันระดับชาติ การสร้างความรู้และความเข้าใจ และสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของผลิตภาพดังกล่าว อาทิ การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์มีการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญามีความคุ้มค่าและเกิดมูลค่าเพิ่ม

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชาดังนี้

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่กำหนดไว้เป็น คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่กำหนดไว้เป็น คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่กำหนดไว้เป็น คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ}}{\text{ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทาง ปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ}}{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทาง ปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ กำหนดให้คะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๑.๐	<ul style="list-style-type: none"> • บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ • ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร • ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ • ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

น้ำหนัก	รายการ
๐.๒	ยื่นขอจดอนุสิทธิบัตรในระดับชาติ
๐.๔	ยื่นขอจดสิทธิบัตรในระดับชาติ
๐.๖	มีการจดแจ้งลิขสิทธิ์ในระดับชาติ
๐.๘	ผลงานได้รับอนุมัติจดอนุสิทธิบัตร
๑.๐	ผลงานได้รับอนุมัติจดสิทธิบัตรในระดับชาติ หรือการจดแจ้งลิขสิทธิ์ในระดับนานาชาติ
๑.๕	การยื่นขอจดอนุสิทธิบัตรในระดับนานาชาติ
๒.๐	การยื่นขอจดสิทธิบัตรในระดับนานาชาติ

หมายเหตุ จำนวนโครงการวิจัยที่ทำคำรับรองกับสถาบันวิจัยในการยื่นสิทธิบัตร ภายใน ๓ ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔	ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้เกิดการตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ และจะต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุด บทความวิชาการมีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในกับภายใน หรือหน่วยงานภายในกับหน่วยงานภายนอก

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับ ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ}}{\text{จำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =	<p>คำร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือ สิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงาน ภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อ ผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ</p>	X ๕
	๑๐๐	

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕	มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมไปใช้ประโยชน์
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

๑.๑ ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม อันเกิดจากการดำเนินงานวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๑.๒ ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่หน่วยงานในสังกัด อว. ได้เข้าร่วมในโครงการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมกับหน่วยงานอื่นๆ

๑.๓ ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม อันเกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานในสังกัดอว. โดยหน่วยงานไม่ได้วิจัยเอง

๒. ระยะเวลา

๒.๑ ใช้ผลงานย้อนหลังได้ ๓ - ๕ ปี โดยในการคิดมูลค่าเพิ่ม จะคิดเฉพาะปีนั้นๆ

๓. มูลค่าเพิ่ม ได้แก่

๓.๑ ประเมินเฉพาะสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วจริงเท่านั้น

๓.๒ คิดมูลค่าเพิ่มของทั้งโครงการวิจัย โดยคิดทั้งมูลค่าเพิ่มที่ได้ต่อ อว. และหน่วยงานที่รับผลงานวิจัย

๔. วิธีคำนวณ

มูลค่าเพิ่มรวมทางเศรษฐกิจ = (๑) รายได้ของหน่วยงานในสังกัด อว. + (๒) มูลค่าเพิ่มของผู้รับบริการ + (๓) มูลค่าเพิ่มจากการลงทุน

หมายเหตุ :

๑) การคำนวณคำนึงถึง Counter factual นั่นคือเปรียบเทียบกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความจริงที่สุด

๒) มูลค่าเพิ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก และ มูลค่าเพิ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ แต่ละตัวจะต้อง

๓) ในกรณีที่มีการทำงานร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นจะต้องมีการแบ่งสัดส่วนการทำงานอย่างสมเหตุสมผล (Attribution)

๔) ในกรณีที่ประมาณการผลลัพธ์ทางสังคมในอนาคตตลอดช่วงเวลามากกว่า ๑ ปี โดยที่กิจการจะไม่มี การลงทุนเพิ่มเติมระหว่างช่วงเวลาดังกล่าว ควรทำประมาณการอัตราการลดลง (Dropoff) ของผลลัพธ์ทางสังคม

๕) กรณีโครงการมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจแล้ว ควรรายงานผลกระทบต่อทางสังคมเฉพาะมูลค่าเพิ่มที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน

๕. นิยามของการคำนวณมูลค่าเพิ่มทางด้านเศรษฐกิจ

๕.๑ รายได้ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๑) ค่าธรรมเนียม = การอนุญาตให้ใช้สิทธิในงานวิจัยต่าง ๆ เช่น สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เป็นต้น

๒) รายได้จากการให้บริการด้านการวิจัยและพัฒนา = รายได้จากการรับจ้าง/การร่วมวิจัยและพัฒนา การให้คำปรึกษา การฝึกอบรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ การรับจ้างผลิต และการให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ การวิจัยและพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมถึงการอนุญาตให้ใช้สิทธิในงานวิจัย

๕.๒ มูลค่าเพิ่มของผู้รับบริการ

๑) การลดต้นทุน = ต้นทุนที่ลดลงของผู้รับบริการ/บริษัทเอกชน ซึ่งเป็นผลจากการวิจัยและพัฒนา ถ่ายทอดเทคโนโลยีจากหน่วยงานของ อว. เช่น กระบวนการผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประหยัดพลังงาน ประหยัดเวลา ประหยัดวัตถุดิบ ลดการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ค่าจ้างแรงงานลดลง และลดการสูญเสียจากการผลิต เป็นต้น

๒) กำไรเพิ่มขึ้น = กำไรที่เพิ่มขึ้นของผู้รับบริการ/บริษัทเอกชน เฉพาะส่วนที่ได้มาจากการรับบริการวิจัยและพัฒนา ถ่ายทอดเทคโนโลยีจากหน่วยงานของ อว. (หากจะรายงานด้วยยอดขายที่เพิ่มขึ้น ควรหักลบด้วยต้นทุนการผลิตที่ใช้ไปด้วย เพราะบางผลงานวิจัยทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นหากรายงานกำไรที่เพิ่มขึ้นจึงจะเป็นการรายงานด้วยมูลค่าเพิ่มอย่างแท้จริง)

๓) การประหยัดเงินตราต่างประเทศ = การลดมูลค่าการนำเข้าอันเป็นผลมาจากการวิจัยและพัฒนา ในกรณีที่การวิจัยและพัฒนา การถ่ายทอดเทคโนโลยีมีการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า

การประหยัดเงินตราต่างประเทศ

= (จำนวนหน่วยสินค้าที่นำเข้าต่อปี x ราคาสินค้านำเข้า)

- (จำนวนวัตถุดิบนำเข้าเพื่อผลิตสินค้าทดแทน x ราคาวัตถุดิบนำเข้า)

๔) การป้องกันการสูญเสียสภาพลักษณะและความเชื่อมั่นในสินค้า

๕.๓ มูลค่าเพิ่มจากการลงทุน

๑) การจ้างงานเพิ่ม = การเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายในการจ้างงานอันเป็นผลมาจากการวิจัยและพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยนับเฉพาะกรณีที่มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีในรูปแบบของการฝึกอบรม เสริมสร้างอาชีพ และการจ้างงานที่เกิดจากการเกิดธุรกิจใหม่หรือสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่

การจ้างงานเพิ่ม

= จำนวนคน x ค่าจ้างที่ได้รับเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนที่เป็นผลมาจากการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือ จำนวนคนที่จ้างเพิ่มขึ้นอันเป็นผลมาจากการวิจัยและพัฒนา x ค่าจ้าง (ทั้งนี้ แล้วแต่กรณี)

๒) การลงทุนเพิ่ม = การลงทุนในสินทรัพย์ เช่น ซื้อวัตถุดิบ ที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักร และอุปกรณ์ เพื่อรับการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีนั้น ๆ ไปทำการขยายการผลิตและปรับปรุงการผลิต

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ จำนวนตั้งแต่ ๐ - ๕ ล้านบาท

๒. มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ จำนวนตั้งแต่ ห้าล้านบาทหนึ่งบาท ถึง สิบล้านบาท

๓. มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ จำนวนตั้งแต่ สิบล้านบาทหนึ่งบาท ถึง สิบห้าล้านบาท

๔. มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ จำนวนตั้งแต่ สิบห้าล้านบาทหนึ่งบาท ถึง ยี่สิบล้านบาท

๕. มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ จำนวนตั้งแต่ ยี่สิบล้านบาทขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ข้อ ๑	มีการดำเนินการ ข้อ ๒	มีการดำเนินการ ข้อ ๓	มีการดำเนินการ ข้อ ๔	มีการดำเนินการ ข้อ ๕

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖	การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค (Research/Service in Region)
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

สัดส่วนของผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนและสังคม ในพื้นที่ต่อ ผลงานทางวิชาการที่ได้ดำเนินการทั้งหมด

คำอธิบายตัวชี้วัด

- จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม หมายถึง ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม ตามนิยาม ประกาศของ กพอ. และ/หรือ กกอ. ของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
- จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด หมายถึง ผลงานทางวิชาการ ตามนิยาม ประกาศของ กพอ. และ/หรือ กกอ. ทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
- พื้นที่ภูมิภาค หมายถึง จังหวัดในที่ตั้งหรือจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน คือ จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดสกลนคร และจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของบัณฑิต

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม}}{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๕	ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๑๐	ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๒๐	ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๔๐

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

องค์ประกอบที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักมหาวิทยาลัย ต้องให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย หรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการ มีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคมการให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตรมีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ ของมหาวิทยาลัยจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวชี้วัด จำนวน ๓ ตัวชี้วัด คือ

๓.๑ ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชน หรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

๓.๒ การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)

๓.๓ การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค (Non-Age Group Participation)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑	ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกหนึ่งภารกิจมหาวิทยาลัย ต้องคำนึงถึงกระบวนการ ผลลัพธ์ และผลกระทบในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาปัญหา ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ การนำงานวิจัยสู่การบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เพื่อสร้างประโยชน์นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ และตอบสนองต่อการเป็นมหาวิทยาลัยพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยมีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และชุมชนที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน การเป็นแหล่งเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และการให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป ต้องมีการสรุปผลสำเร็จของโครงการบริการวิชาการว่า เป็นอย่างไร

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพหรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพหรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

ค่าร้อยละ =	จำนวนโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการพัฒนาของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ	X ๑๐๐
	จำนวนโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการแก่สังคมทั้งหมด	

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =	ค่าร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพหรือ บริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการ พัฒนาของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ	X ๕
	๑๐๐	

หมายเหตุ

๑. การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ (ด้านผู้เรียน เช่นการได้ความรู้ใหม่ ๆ หลักฐานคือสิ่งที่ออกไปบริการวิชาการมาปรับปรุงการเรียนการสอน ชุมชนท้องถิ่น เช่น คุณภาพชีวิตชุมชนดีขึ้น สร้างรายได้เพิ่มขึ้น สร้างอาชีพ ชุมชนสามารถช่วยตนเองได้)
๒. การประเมินผลโครงการต้องมี IPO และมีการประเมิน Output Outcome Impact
๓. ผู้บริหารที่รับผิดชอบงานด้านวิชาการ ต้องมีแผน มี IPO มียุทธศาสตร์ เป็นไปในแนวทางเดียวกันเพื่อขับเคลื่อนให้การบริการวิชาการแก่สังคมที่มีประสิทธิภาพ
๔. นำเสนอการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และไม่ก่อให้เกิดรายได้ และความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒	การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

การให้บริการวิชาการ การอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาและสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมและชุมชนในพื้นที่ (Local Need) ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมและชุมชนในพื้นที่ สัดส่วนจำนวนโครงการบริการวิชาการหรือโครงการเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่ของสถาบันอุดมศึกษาในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี รวมถึงการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น เพื่อแก้ไขปัญหาและสร้างความ เข้มแข็งให้แก่ท้องถิ่นและภูมิภาค

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based หมายถึง รายการโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ ตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านภูมิศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม สังคม ศิลปวัฒนธรรม ของสถาบันอุดมศึกษา

๒. จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด หมายถึง รายการโครงการบริการวิชาการทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษา

๓. เชิงพื้นที่ หมายถึง จังหวัดในที่ตั้งหรือจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน คือ จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดสกลนคร และจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของบัณฑิต

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการ หรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based}}{\text{จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓	การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค (Non-Age Group Participation)
ชนิดตัวชี้วัด	ผลผลิต
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

สัดส่วนโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานใน พื้นที่สะท้อน การมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือ กิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม หมายถึง จำนวนโครงการหรือกิจกรรม ที่ บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนในพื้นที่ ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดและ/หรือดำเนิน โครงการ หรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่ การปฏิบัติ ของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคมทั้งหมด หมายถึง โครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการ เรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนว พระราชดำริสู่การปฏิบัติ ทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรม เพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ}}{\text{จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการ เรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษากลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

องค์ประกอบที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องมีโครงการกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยต้องมีจุดเน้นตามพันธกิจ ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่เพิ่มขึ้น ที่ทำให้เกิดความภูมิใจในความเป็นไทยหรือการสร้างโอกาสและมูลค่าให้แก่ผู้เรียนในชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ตัวชี้วัด จำนวน ๑ ตัวชี้วัด คือ

๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑	ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา
ผู้ตรวจสอบ	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการและทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีโครงการ กิจกรรมที่สอดคล้องและครอบคลุมตามจุดเน้นพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในแผนปฏิบัติการประจำปี และมีการบูรณาการร่วมกันกับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะด้านการผลิตบัณฑิตที่จัดให้มีกิจกรรมการอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและเป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น ส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทยหรือการสร้างโอกาสและมูลค่าให้แก่ผู้เรียนในชุมชน สังคม และประเทศชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมระดับคณะ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน
๒. มีการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
๓. มีการประเมินความสำเร็จตัวชี้วัดโครงการ กิจกรรม ที่ครอบคลุม ๓ ด้าน ได้แก่
 - ๓.๑ ด้านการสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - ๓.๒ มีการบูรณาการโครงการ กิจกรรม ร่วมกับภาคีเครือข่ายภายในและภายนอก
 - ๓.๓ มีการบูรณาการกับรายวิชาใดวิชาหนึ่งโดยมีนักศึกษาเข้าร่วม
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนและมีแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาในปีการศึกษาถัดไป
๕. มีการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมต่อสาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๕ ด้านกระบวนการบริหารจัดการ

มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของมหาวิทยาลัย ให้เกิดคุณภาพประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล การบริหารตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยการบริหารต้องอยู่ภายใต้ธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด จำนวน ๑๒ ตัวชี้วัด คือ

๕.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา

๕.๒ ระบบและกลไกการให้บริการนักศึกษา

๕.๓ ระบบและกลไกการติดตามแผนปฏิบัติการ

๕.๔ ระบบและกลไกการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต

๕.๕ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖ ระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ

๕.๗ ระบบบริหารความเสี่ยง

๕.๘ ระบบการบริหารความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๕.๙ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๕.๑๐ ร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ

๕.๑๑ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัย
เพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

๕.๑๒ การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชน
และสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑	ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา
ผู้ตรวจสอบ	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและศิลปวัฒนธรรม
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยมหาวิทยาลัยและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและคุณธรรมจริยธรรม โดยสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่ประกอบด้วยมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ๔ ประการ ได้แก่ (๑) ด้านความรู้ (๒) ด้านทักษะ (๓) ด้านจริยธรรม (๔) ด้านลักษณะบุคคล และอัตลักษณ์มหาวิทยาลัย ด้านจิตสาธารณะ พร้อมทั้งทักษะการทำงาน สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตผ่านกระบวนการ PDSA/PCDA (Plan Do Study หรือ Check Act) ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักศึกษา และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน
๒. มีการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักศึกษา
๓. มีการจัดโครงการ/กิจกรรมที่บูรณาการกับการเรียนการสอนโดยมีนักศึกษาเข้าร่วมและสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดของโครงการ/กิจกรรม
๕. นำผลการประเมินไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒	ระบบและกลไกการให้บริการนักศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา
ผู้ตรวจสอบ	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและศิลปวัฒนธรรม
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีการจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาที่เป็นประโยชน์เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยตั้งแต่การให้คำปรึกษาด้านการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย และให้บริการข้อมูลหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ศูนย์กู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษา สิทธิประโยชน์ของนักศึกษาต่าง ๆ การบริการจัดหางาน การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน ภายใต้การให้บริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง

เกณฑ์มาตรฐาน

๔. มีระบบและกลไกในการบริการและให้คำปรึกษา
 ๕. มีการเผยแพร่ระบบกลไกในการบริการและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา
 ๖. มีการให้บริการและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ๓ ด้าน คือ
 - ๓.๑ ด้านให้ความช่วยเหลือสุขภาพจิต
 - ๓.๒ ด้านทุนการศึกษา เช่น กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (ก.ย.ศ.) ทุนภายใน-ภายนอก
 - ๓.๓ ด้านสิทธิประโยชน์ของนักศึกษา เช่น ประกันอุบัติเหตุ กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ
- นักศึกษาวิชาทหาร หอพักนักศึกษา กิจกรรมพัฒนานักศึกษา
๔. ประเมินคุณภาพของการให้บริการและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
 ๕. นำผลการประเมินไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๓	ระบบและกลไกการติดตามแผนปฏิบัติราชการ
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายแผนและงบประมาณ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่มีหน้าที่หลักในการให้การศึกษา พัฒนาความรู้และส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ ก่อให้เกิดทักษะทางปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีส่วนร่วมกับสังคม ภายใต้พันธกิจหลัก ๕ ด้านคือ ๑) พันธกิจด้านการบริหารจัดการองค์กร ๒) พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต ๓) พันธกิจด้านการวิจัย ๔) พันธกิจด้านการบริการวิชาการ และ ๕) พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งการวัดผลความสำเร็จของการดำเนินงาน จะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและมีกลไกในการกำกับ ติดตาม และ ประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการปรับปรุง พัฒนาผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ และบรรลุลวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยต่อไป

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีแบบมีส่วนร่วมและเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย
๒. มีการกระจายความรับผิดชอบตัวชี้วัดแผนผ่านการทำคำรับรองการปฏิบัติงานจากมหาวิทยาลัยสู่คณะ/วิทยาลัย สำนัก สถาบัน
๓. มีระบบหรือกลไกการกำกับ ติดตาม แผนปฏิบัติราชการที่ประกอบด้วย ความสำเร็จ ในการดำเนินกิจกรรม/โครงการ ความสำเร็จในการเบิกจ่าย และความสำเร็จของตัวชี้วัด
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานและหรือสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนา อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๕. มีการนำข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาไปดำกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๔	ระบบและกลไกการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายแผนและงบประมาณ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ที่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจของการพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในอนาคต การคำนวณต้นทุน เพื่อให้การบริหารงานของหน่วยงาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนี้ถูกกำหนดตาม พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ หมวด ๔ เรื่อง การบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของภาครัฐ พร้อมทั้งเป็นการวิเคราะห์โอกาสทางการแข่งขันให้แก่องค์กร

เกณฑ์มาตรฐาน

- มีคณะกรรมการดำเนินการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
- มีการวิเคราะห์ รายรับ – รายจ่าย ของหลักสูตรร่วมกับจำนวนนักศึกษา เพื่อจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตระดับหลักสูตร
- มีการวิเคราะห์ศักยภาพด้านการแข่งขันของหลักสูตร จากผลการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
- มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานและหรือสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนา
- มีการนำข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๕	ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารที่มีประสิทธิภาพ
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองกลาง/หัวหน้างานเทคโนโลยีดิจิทัล
ผู้ตรวจสอบ	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายสารสนเทศและการศึกษาสมัยใหม่
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

คณะ/หน่วยงานควรมีการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบาย และการวางแผนระดับคณะ/หน่วยงาน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผนและการตัดสินใจ ของผู้บริหารทุกระดับเพื่อปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาคณะ/หน่วยงาน ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)
๒. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจ โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
๓. มีระบบที่รองรับตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตราที่ ๒๖ และมีระบบการสำรองข้อมูลสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนครพนม
๔. มีผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศไม่น้อยกว่า ๓.๕๑
๕. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๖	ระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผน
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หน่วยงานจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีแผนกลยุทธ์ทางด้าน การเงิน/แผนการใช้จ่ายเงินซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่างๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของ หน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณ แผ่นดินและเงินรายได้อื่นๆ ที่หน่วยงานได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่าง เป็นระบบครบทุกภารกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดง รายละเอียดการใช้จ่ายในทุกภารกิจ โครงการ กิจกรรมเพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความ มั่นคงของหน่วยงานได้

นิยามศัพท์

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน/แผนการใช้จ่ายเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงานที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน หน่วยงานควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหา สำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์ และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาว เท่ากับเวลาที่หน่วยงานใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้น จึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณ แผ่นดินหรือเงิน อุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่าหรือหน่วยงาน จะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่น ๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงิน จะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน รอบระยะเวลา รอบปีงบประมาณ (๑ ต.ค. ๒๕... - ๓๐ ก.ย. ๒๕...)

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน
๒. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
๓. มีแผนปฏิบัติการในแต่ละภารกิจและการพัฒนาหน่วยงาน และบุคลากรที่สอดคล้องกับงบประมาณ
๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อผู้บริหารหน่วยงาน/ที่ประชุมหน่วยงาน อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๕. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ

๑. มีแผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน

๑.๑ แผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินเป็นแผนที่แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาและแหล่งใช้ไปของเงินที่ต้องใช้ ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์

๑.๒ หน่วยงานควรตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน/ผู้รับผิดชอบทำหน้าที่ดำเนินการวิเคราะห์ทรัพยากรที่ ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน และทำการประเมินมูลค่าของทรัพยากรที่ ต้องใช้ซึ่งจะ เป็นงบประมาณในการดำเนินการตามแผน และกำหนดแหล่งที่มาของงบประมาณดังกล่าว ซึ่ง อาจจะเป็น งบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้หน่วยงาน เงินบริจาค หรือหน่วยงานจะต้องจัดให้มีการระดมทุน จากแหล่งทุน ต่างๆก่อนที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำงบประมาณประจำปีตามแหล่งงบประมาณนั้นๆ

๒. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงิน อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้

๒.๑ มีแนวทางการจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับลักษณะของค่าใช้จ่ายหรือเงินทุน และ เพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของหน่วยงานในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย

๒.๒ มีแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้าและได้รับการ ยอมรับโดยทั่วไป ของบุคลากร ในกรณีที่มีหลักเกณฑ์ในการจัดสรรทรัพยากรอยู่แล้วควรได้มีการทบทวนความ เหมาะสมของ หลักเกณฑ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

๒.๓ มีแผนการจัดหาทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของ หน่วยงานในทุก ด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย และมีแผนใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะทำให้รายได้รายจ่าย เป็นไปอย่าง เหมาะสม

๓. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละภารกิจและการพัฒนาหน่วยงาน และบุคลากร หน่วยงานอาจจะมีวิธีการและหลักการในการทำงบประมาณประจำปีที่แตกต่างกันได้แต่อย่างไร ก็ตาม หลังจากได้มีการจัดทำงบประมาณประจำปีเสร็จแล้วก่อนที่จะนำงบประมาณประจำปีเสนอที่ประชุม หน่วยงาน ควรได้มีการวิเคราะห์การใช้ไปของเงินตามงบประมาณในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- งบประมาณประจำปีสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดไว้ในแต่ละปี มากน้อย เพียงใด

- เมื่อวิเคราะห์ตามภารกิจของหน่วยงานแล้ว งบประมาณประจำปีในแต่ละภารกิจมีความ เพียงพอมาก น้อยเพียงใด

- เมื่อวิเคราะห์ตามแผนการพัฒนาหน่วยงานแล้ว งบประมาณประจำปีสำหรับการพัฒนา บุคลากรมี ความเหมาะสมตามนโยบายมากน้อยเพียงใด

๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อผู้บริหารหน่วยงาน/ที่ประชุมหน่วยงานอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่อย่างน้อยประกอบไปด้วยงบรายรับ ค่าใช้จ่าย และงบดุลอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยทุก ๖ เดือน ปีละ ๒ ครั้ง เพื่อจะได้รู้ถึงสถานะของเงินรายได้หักค่าใช้จ่ายแล้วหน่วยงานมีงบประมาณเหลือเพียงพอที่จะใช้ในกิจกรรมของหน่วยงานในช่วงถัดไป มีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหารของหน่วยงาน และที่ประชุมหน่วยงาน

๕. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

๕.๑ จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามแผนการดำเนินงานเสนอผู้บริหาร เป็นรายงานที่แจ้งให้ผู้บริหารได้ทราบว่าได้ใช้จ่ายเงินตามแผนหรือไม่ และได้ใช้เงินกับกิจกรรมใด มีผลลัพธ์จากการทำงานอย่างไรบ้าง มีงบประมาณเหลือจ่ายในแต่ละแผนเท่าไร

๕.๒ มีการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อกิจกรรม

๕.๓ มีการจัดทำรายงานการลงทุนของหน่วยงาน

๕.๔ มีการวิเคราะห์เพื่อพยากรณ์รายรับและรายจ่ายในอนาคต

๖. มีคณะกรรมการ/คณะทำงาน/ผู้รับผิดชอบทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตาม ระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หน่วยงานที่มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายนอกอยู่แล้วนั้น หากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้เข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปี ควรจัดให้มีคณะกรรมการ/คณะทำงาน/ผู้รับผิดชอบตรวจสอบตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๗. ผู้บริหารหน่วยงานมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

๗.๑ ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจช่วยในการติดตามการใช้เงิน จัดทำรายงานต่างๆ ที่เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องทราบ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของ หน่วยงาน

๗.๒ มีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหาร/ที่ประชุมหน่วยงานตามแผนที่กำหนด

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. แผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินของหน่วยงาน

๒. รายงานทางการเงิน

๓. หลักเกณฑ์และแนวทางการจัดทำงบประมาณ

๔. กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน

ตัวชี้วัดที่ ๕.๗	ระบบบริหารความเสี่ยง
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายแผนและงบประมาณ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

เพื่อให้หน่วยงานมีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการ ดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือ บรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงาน ตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ รอบระยะเวลา รอบปีการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยงหรือผู้รับผิดชอบงานบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน
๒. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงตามบริบทของหน่วยงาน ตัวอย่างเช่น
 - ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่)
 - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ของหน่วยงาน
 - ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
 - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารงานการให้บริการ การบริหาร งานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
 - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
 - อื่น ๆ ตามบริบทของหน่วยงาน
๓. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ ในข้อ ๒
๔. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน
๕. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อที่ประชุมหน่วยงาน เพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
๖. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากที่ประชุมหน่วยงานไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๘	ระบบการบริหารความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายแผนและงบประมาณ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

เพื่อให้หน่วยงานมีการพัฒนามาตรการ ระบบ หรือแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต อันเป็นการส่งเสริมการบริหารงานตามกรอบธรรมาภิบาล และขับเคลื่อนการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ให้เป็นไปตามเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

เกณฑ์มาตรฐาน

- มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานหรือผู้รับผิดชอบงานบริหารความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบของหน่วยงาน
- มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของหน่วยงาน
- มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ ในข้อ ๒
- มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน
- มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อที่ประชุมหน่วยงาน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อพิจารณานำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากที่ประชุมหน่วยงานไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๙	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองกลาง/หัวหน้างานการเจ้าหน้าที่
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายบริหารงานบุคคล
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

คุณภาพของการศึกษาจะเกิดขึ้นถ้าหน่วยงานมีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความรักองค์กร มุ่งมั่น ตั้งใจ ปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานที่กำหนด ผู้บริหารมีการมอบหมายงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละบุคคล บุคลากรทุกระดับมีความพึงพอใจในการทำงาน มีการพัฒนาบุคลากรตามสาขาวิชาชีพ และหาวิธีการที่จะธำรงรักษาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพให้อยู่กับองค์กรตลอดไป

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนการบริหารและการพัฒนาบุคลากรที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
๒. มีการบริหารและการพัฒนาบุคลากรให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
๓. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. มีระบบการติดตามให้บุคลากรนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
๕. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณบุคลากร และดูแลควบคุมให้บุคลากรถือปฏิบัติ
๖. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาบุคลากร
๗. มีการนำผลการประเมินไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาบุคลากร

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ดำเนินการ ๑ ข้อ	ดำเนินการ ๒ ข้อ	ดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	ดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ	ดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑๐	ร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนให้หลักสูตรรับนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตรให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือแผนรับที่ตั้งไว้ในแต่ละปี เพื่อให้การบริหารหลักสูตรเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าตามต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตนักศึกษาที่ได้กำหนดไว้

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่รับได้จริง}}{\text{จำนวนนักศึกษาตามแผนรับ}} \times ๑๐๐$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของนักศึกษาที่รับได้จริง}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ จำนวนนักศึกษา คือ นับเฉพาะจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑๑	ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์
ชนิดตัวชี้วัด	การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายแผนและงบประมาณ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และชุมชนที่มี วัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน การเป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่ชุมชน และการให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยต้องมี ๑) เน้น การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและการสร้างศักยภาพให้สถานศึกษา องค์กรในชุมชน และประชาชนมีความเข้มแข็ง ในการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจและสังคมในชุมชน ๒) ผลិតบัณฑิตและเป็นแหล่งพัฒนาศักยภาพบุคลากรใน พื้นที่ให้มีจิตสำนึกและความรู้ ความสามารถเพื่อเป็นหลักในการขับเคลื่อน พัฒนา และเปลี่ยนแปลงในระดับ พื้นที่๓) ดำเนินการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชน ๔) สืบสานและอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประยุกต์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เข้ากับยุค สมัยเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่า ๕) ส่งเสริมการสืบทอดและพัฒนาความรู้จากผู้มีภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของท้องถิ่น กอปรกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ๘ ประเด็นยุทธศาสตร์

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการคะแนนระหว่าง ๐-๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนตัวชี้วัดที่บรรลุค่าเป้าหมายตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ}}{\text{จำนวนตัวชี้วัดที่มีการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ}}$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็น มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น}}{๑๐๐} \times ๕$$

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑๒	การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)
ชนิดตัวชี้วัด	ปัจจัยนำเข้า
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน/ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผน/รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

สัดส่วนจำนวนเงินทุนจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ รวมถึงเงินที่มาจากบริการของชุมชนในพื้นที่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า สถาบันอุดมศึกษาได้มุ่งจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากแหล่งสนับสนุน ด้านงบประมาณเพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนเงินจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ หมายถึง เงินทุน เงินบริจาคจากภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน การพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ของสถาบันอุดมศึกษา

๒. จำนวนงบประมาณทั้งหมด หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริการของสถาบันอุดมศึกษา รอบปีงบประมาณที่ผ่านมา จากเงินรายได้และงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนเงินจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่}}{\text{จำนวนงบประมาณทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๕	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๑๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๒๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๔๐

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

- ทุนการศึกษาไม่สามารถนับได้

บทที่ ๕

แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประเมิน

การสรุปผลการประเมิน

การประเมินจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารใน ๕ พันธกิจ ของมหาวิทยาลัยนครพนม โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนี้มีการวิเคราะห์แยกเป็นกระบวนการและผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ดังตารางต่อไปนี้

การวิเคราะห์ผลการประเมิน ระดับอุดมศึกษา ดังตาราง ๗

ตาราง ๒ วิเคราะห์ผลการประเมิน

องค์ประกอบ ที่	จำนวน ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนน เฉลี่ย	ผลการประเมิน
						๐.๐๐ - ๑.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน ๑.๕๑ - ๒.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุง ๒.๕๑ - ๓.๕๐ การดำเนินงานระดับพอใช้ ๓.๕๑ - ๔.๕๐ การดำเนินงานระดับดี ๔.๕๑ - ๕.๐๐ การดำเนินงานระดับดีมาก
๑	๑๒	๑.๑๑ ๑.๑๒		๑.๑,๑.๒,๑.๓,๑.๔,๑.๕,๑.๖, ๑.๗,๑.๘,๑.๙,๑.๑๐		
๒	๖			๒.๑,๒.๒,๒.๓,๒.๔,๒.๕,๒.๖		
๓	๓			๓.๑,๓.๒,๓.๓		
๔	๑		๔.๑			
๕	๑๒	๕.๑๐ ๕.๑๒	๕.๑,๕.๒,๕.๓,๕.๔,๕.๕, ๕.๖,๕.๗,๕.๘,๕.๙	๕.๑๑		
รวม	๓๔	๔	๑๐	๒๐		
ผลการประเมิน						

การรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา ระดับอุดมศึกษาขององค์ประกอบที่ ๑ - องค์ประกอบที่ ๕ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา

จุดเด่น
๑.
๒.
โอกาสในการพัฒนา
๑.
๒.
จุดที่ควรพัฒนา
๑.
๒.
ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

১.
২.

บรรณานุกรม

กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑. (๒๕๖๑, ๒๓ กุมภาพันธ์).

ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑ ก.

กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๖๐). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙). กรุงเทพฯ :

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

_____. (๒๕๕๒ ๒ กรกฎาคม). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔). พ.ศ. ๒๕๖๒. (๒๕๖๒, ๑ พฤษภาคม).

ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๕๗ ก.

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒. (๒๕๖๒, ๑ พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๓๖

ตอนที่ ๕๗ ก.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และฉบับที่ ๓

พ.ศ. ๒๕๕๓ (๒๕๔๒, ๑๙ สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๗๔ ก.

มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑. (๒๕๖๑ ๑๗ สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๓๕

ตอนพิเศษ ๑๙๙ ง.

ภาคผนวก

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๔๙ ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็น องค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการ การศึกษา ที่มีใช้การจัดการอุดมศึกษาซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือกระทรวงอื่น เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึง ความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่ การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน”

๒. พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วน ที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศ กำหนด

มาตรา ๖๓ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรา ๖๒ เสร็จสิ้น แล้ว ให้รายงานผลการประเมินต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา และให้สภาสถาบันอุดมศึกษานำผลการประเมิน ดังกล่าวไปพิจารณาเพื่อกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา และให้แจ้งให้สำนักงาน ปลัดกระทรวงทราบเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเห็นว่าไม่ อาจดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามวรรคหนึ่งได้ เพราะการขาดแคลนงบประมาณหรือ กำลังคนให้สถาบันอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบ ของสภาสถาบันอุดมศึกษารายงานเหตุดังกล่าวต่อ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๖๔ การประเมินคุณภาพภายนอกอาจประเมินโดยหน่วยงานต่างประเทศที่ได้รับ การยอมรับอย่างกว้างขวาง หรืออาจประเมินโดยหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานภาคเอกชน หรือหน่วยงาน ใน ต่างประเทศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนดก็ได้ สถาบันอุดมศึกษาอาจเสนอให้ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ให้ความเห็นชอบ ให้หน่วยงานอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง ทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอกก็ได้

มาตรา ๖๕ เมื่อหน่วยงานตามมาตรา ๖๔ ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกเสร็จสิ้นแล้ว ให้แจ้งผลการประเมินต่อสถาบันอุดมศึกษาและสำนักงานปลัดกระทรวงเพื่อทราบ ในกรณีที่หน่วยงาน

ต่างประเทศเป็นผู้ประเมิน ให้สถาบันอุดมศึกษาแจ้งผลการประเมินต่อสำนักงานปลัดกระทรวงเพื่อทราบ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเห็นว่าผลการประเมินที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งคลาดเคลื่อนหรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง สถาบันอุดมศึกษาอาจทักท้วงไปยังหน่วยงานผู้ประเมินได้ และให้แจ้งสำนักงานปลัดกระทรวงทราบด้วย ให้ถือว่าการประเมินคุณภาพภายนอกตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการประเมินตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

๓. กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ มาตรา ๔๗ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้ “การประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า การประเมินผล และการติดตามตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไก ในการควบคุม ตรวจสอบระบบการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษา ที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงาน ต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ข้อ ๓ ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาติดตามผลการดำเนินการ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเอง ให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามวรรคหนึ่งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และแนะนำสถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๔ เมื่อได้รับรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาตามข้อ ๓ แล้วให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาจัดส่งรายงานดังกล่าวพร้อมกับประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการให้มีการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษาแห่งนั้นให้แก่ สำนักงานเพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการประเมินคุณภาพภายนอก ให้สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และ

จัดส่งรายงานผลการประเมินและการติดตามตรวจสอบดังกล่าวพร้อมข้อเสนอแนะ ให้แก่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป ในการดำเนินการตามวรรคสอง สำนักงานอาจจัดให้บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาได้ ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้นติดตามผลการดำเนินการ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามวรรคสอง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

ข้อ ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาอันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้

๔. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด ๖ มาตรฐาน และการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไก ในการพัฒนาติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมาย และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษา และหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน เสนอต่อสภาสถาบันหน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอกการประกันคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการและแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย ๑ ครั้ง ในทุกรอบ ๕ ปี นับตั้งแต่การประเมิน ครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

๕. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๖๕) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๖๕) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ข้ำซ้อน ขาดคุณภาพ และขาดประสิทธิภาพ โดยใช้กลไก

การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับการศึกษาที่ต่างกันรวมทั้งมีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันตามความหลากหลายทั้งการพัฒนาฐานรากสังคม เศรษฐกิจ รวมถึงการกระจายอำนาจ ในระดับท้องถิ่นการขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่น และระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกโลกาภิวัตน์ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษา และส่งผลกระทบต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตัวเอง สามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิต พัฒนาและการทำงานของอาจารย์สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงาน โดยที่สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพ เพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอด ถ่ายโอนแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างกลุ่ม และในระยะยาว การประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือ เป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปีดังกล่าว

๖. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔) โดยจะเริ่มดำเนินการในปี ๒๕๖๐ เพื่อจะเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้นำไปเป็นกรอบและแนวทางการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับพลเมืองทุกช่วงวัย ตั้งแต่เกิดจนตลอดชีวิต ให้บรรลุตามเป้าหมายของแผนฯ โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญของแผนคือ การมุ่งเน้นการประกันโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และการศึกษาเพื่อการมีงานทำและสร้างงานได้ ภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความเป็นพลวัต ภายใต้สังคมแห่งปัญญา (Wisdom-Based Society) สังคมแห่งการเรียนรู้ (Lifelong Learning Society) และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (Supportive Learning Environment) เพื่อให้พลเมืองสามารถแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วในอีก ๑๕ ปีข้างหน้า โดยมีเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษา ๕ ประการ ได้แก่ การเข้าถึง (Access) ความเท่าเทียม (Equity) คุณภาพ (Quality) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และการตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) ภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกที่เป็นพลวัต

๗. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔ และมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มุ่งเน้นการพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อม ทางกาย ใจ สติปัญญา และทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีคุณธรรมจริยธรรม เคารพกฎหมาย มีภาวะผู้นำ รู้รักคุณค่าความเป็นไทยและรู้บริบทสากล โดยมุ่งหวังให้การจัดการศึกษาเป็นการศึกษาตลอดชีวิต

สร้างวิธีการเรียนรู้ของคนไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้สู่การร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงเห็นสมควรปรับปรุงมาตรฐานการอุดมศึกษาให้สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน ในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามหลักการข้างต้น โดยมีการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษาจะครอบคลุมด้านผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และการบริหารจัดการ ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบันโดยเน้นความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสำคัญ คือการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะของคนไทยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๑ จึงออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการนี้ เรียกว่า “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙

ข้อ ๔ มาตรฐานการอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐาน ๕ ด้าน ดังนี้

(๑) มาตรฐานที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

(๑.๑) เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่าง ๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น มานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

(๑.๒) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ

(๑.๓) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้องรู้คุณค่าและรักความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก

(๒) มาตรฐานที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม สถาบันอุดมศึกษามีผลงานวิจัยที่เป็นการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรมหรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ ของประเภทสถาบัน มีเครือข่าย

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็น ของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และประเทศ ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาสมูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

(๓) มาตรฐานที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการสถาบันอุดมศึกษาให้บริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(๔) มาตรฐานที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย สถาบันอุดมศึกษามีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสมตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

(๕) มาตรฐานที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ

(๕.๑) สถาบันอุดมศึกษามีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการที่หลากหลายของประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสังคม สถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

(๕.๒) สถาบันอุดมศึกษามีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ ของสถาบันอุดมศึกษาตลอดจนมีการบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยืดหยุ่นคล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้

(๕.๓) สถาบันอุดมศึกษามีระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และพัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร คณะและสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมีการกำกับให้การจัดการศึกษาและการดำเนินงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษารอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ และมาตรฐานอื่น ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๒

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ หมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา ๔๗ กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก จึงเห็นสมควรให้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่างๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงออกประกาศไว้ดังนี้

๑. ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒”

๒. ให้ใช้ประกาศนี้สำหรับการกำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษาเพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในทุกระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๓. วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา

๔. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย

๔.๑ ระดับคุณวุฒิ ได้แก่

ระดับที่ ๑ อนุปริญญา (๓ ปี)

ระดับที่ ๒ ปริญญาตรี

ระดับที่ ๓ ประกาศนียบัตรบัณฑิต

ระดับที่ ๔ ปริญญาโท

ระดับที่ ๕ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก

๔.๒ คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดและต้องครอบคลุมอย่างน้อย ๕ ด้าน คือ

- (๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม
- (๒) ด้านความรู้
- (๓) ด้านทักษะทางปัญญา
- (๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- (๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศ

สำหรับสาขา/สาขาวิชาที่เน้นทักษะทางปฏิบัติต้องเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

โดยมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละระดับคุณวุฒิและลักษณะของหลักสูตรอย่างน้อยต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้ในแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

๔.๓ ชื่อปริญญา จำนวนหน่วยกิต ระยะเวลาในการศึกษา และการเทียบโอนผลการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

๕. ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษานำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติไปพัฒนามาตรฐานคุณวุฒิสสาขา/สาขาวิชาต่าง ๆ ของแต่ละระดับคุณวุฒิ เพื่อสถาบันอุดมศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนเพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตในสาขา/สาขาวิชาของระดับคุณวุฒิเดียวกันมีมาตรฐานที่เทียบเคียงกันได้ทั้งในระดับชาติและระดับสากล

๖. ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยมาตรฐานคุณวุฒิตามระดับคุณวุฒิของแต่ละสาขา/สาขาวิชา โดยจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และดำเนินการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการวัดและการประเมินผลเพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามข้อ ๔.๒

๗. ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร โดยมีตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และเกณฑ์การประเมินตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยมาตรฐานคุณวุฒิตามระดับคุณวุฒิของสาขา/สาขาวิชานั้น ๆ

๘. ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก ๆ ๕ ปี

๙. ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่หลักสูตรที่ดำเนินการได้มาตรฐานตามประกาศนี้ต่อสาธารณะตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

๑๐. ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาหลักสูตรที่จะรับนักศึกษาใหม่เป็นครั้งแรกตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ เป็นต้นไปตามประกาศนี้ สำหรับหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่แล้วต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับประกาศนี้ภายในปีการศึกษา ๒๕๕๕

๑๑. ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษากำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานตามเจตนารมณ์ของประกาศนี้

๑๒. ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๓.๕ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

๓.๖ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกลเรือ พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

๔. วัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ สำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรฐานสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานอาชีพ หรือตามความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา และเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองหลักสูตรและคุณวุฒิ การศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา

๕. กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย

๕.๑ ระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษา ได้แก่

(๑) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(๒) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

(๓) ระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

๕.๒ คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษา ประเภทวิชาและ สาขาวิชาต้องครอบคลุมอย่างน้อย ๔ ด้าน คือ

(๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะและมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

(๒) ด้านความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนหรือทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและหรือข้อเท็จจริงเป็นหลัก

(๓) ด้านทักษะ หมายถึง ความสามารถปฏิบัติงานซึ่งบุคคลนั้นควรทำได้เมื่อได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการทำงานด้วยทักษะด้านกระบวนการคิด ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตรรกะ ทักษะการหยั่งรู้และความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต หรือทักษะการปฏิบัติหรือวิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญในการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ

(๔) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคมในการทำงาน หรือการศึกษาอบรมเพื่อการพัฒนาวิชาชีพของบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วยความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบและความเป็นอิสระในการดำเนินการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง เช่น ความสามารถในการตัดสินใจ และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

๕.๓ ระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับ จะต้อง มีมาตรฐาน การศึกษาครอบคลุมคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละด้าน ตามข้อ ๕.๒ ซึ่งคณะกรรมการ การอาชีวศึกษากำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ

๕.๔ รูปแบบการจัดการศึกษา โครงสร้างหลักสูตร ชื่อคุณวุฒิ จำนวนหน่วยกิต ระยะเวลาในการศึกษา และการเทียบโอนผลการเรียน ต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิ อาชีวศึกษาแต่ละระดับ ตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

๖. ให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาใช้กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาตินี้เป็นหลัก ในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ และให้ทำเป็นประกาศคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา

๗. เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับและคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ทุกประเภทวิชาและสาขาวิชา ต้องเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ

๘. ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา และสถานศึกษา ใช้เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา

๙. ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา และสถานศึกษา จัดให้มีการประเมินการประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่การพัฒนา หลักสูตรหรือการปรับปรุงหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยทุก ๕ ปี สำหรับ หลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ก่อนแล้ว ต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับประกาศนี้ภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่ ประกาศนี้ใช้บังคับ

๑๐. ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเผยแพร่หลักสูตรแต่ละระดับและสาขาวิชา ที่ดำเนินการได้ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ

๑๑. ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล สถานศึกษา มีหน้าที่กำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

๑๒. ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามประกาศนี้ได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือ จากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่จะพิจารณาวินิจฉัย และให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานการศึกษา
มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๖๑

หน้า ๑๙

เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๙๙ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๑

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๑

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔ และมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มุ่งเน้นการพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา และทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีคุณธรรมจริยธรรม เคารพกฎหมาย มีภาวะผู้นำ รู้รักคุณค่าความเป็นไทยและรู้บริบทสากล โดยมุ่งหวังให้การจัดการศึกษาเป็นการศึกษาตลอดชีวิต สร้างวิถีการเรียนรู้ของคนไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้สู่การร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงเห็นสมควรปรับปรุงมาตรฐานการอุดมศึกษาให้สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน ในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นที่ไปตามหลักการข้างต้น โดยมีการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษาจะครอบคลุมด้านผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย และการบริหารจัดการ ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยเน้นความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสำคัญ คือ การจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะของคนไทยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๑ จึงออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการนี้ เรียกว่า “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙

ข้อ ๔ มาตรฐานการอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐาน ๕ ด้าน ดังนี้

(๑) มาตรฐานที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

(๑.๑) เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่าง ๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพ ความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น มานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

(๑.๒) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ

(๑.๓) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุข อย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก

(๒) มาตรฐานที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

สถาบันอุดมศึกษามีผลงานวิจัยที่เป็นการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง สถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนอง ยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และประเทศ ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาส มูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

(๓) มาตรฐานที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาให้บริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(๔) มาตรฐานที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

สถาบันอุดมศึกษามีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่ม ให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(๕) มาตรฐานที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ

(๕.๑) สถาบันอุดมศึกษามีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการที่หลากหลายของประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม สถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

(๕.๒) สถาบันอุดมศึกษา มีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนมีการบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยืดหยุ่นคล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้

(๕.๓) สถาบันอุดมศึกษามีระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และพัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการกำกับให้การจัดการศึกษาและการทำงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่น ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

คำสั่งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา
ที่ ๐๒๗/๒๕๖๓

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม

เพื่อให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา เป็นไปตามนโยบายของสภามหาวิทยาลัยนครพนม และนโยบายของมหาวิทยาลัยนครพนม ดำเนินไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับมติคณะบุคคลปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยนครพนม ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงยกเลิคำสั่งสภามหาวิทยาลัยนครพนม ที่ ๐๓๐/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ และแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม ประกอบด้วย

๑. นางอรสา ภาววิมล	ประธานกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตน์ศิริชัย	กรรมการ
๓. ดร.ประชาคม จันทระจิต	กรรมการ
๔. นายปริญญา ธรเสนา	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ว่าที่ ร.อ.ดร.ชาญวิทย์ หาญรินทร์
คณบดีคณะครุศาสตร์
ผู้แทนคณบดีระดับอุดมศึกษา	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์รี โคมพิทยา
ผู้อำนวยการวิทยาลัยธาตุพนม
ผู้แทนคณบดีระดับอาชีวศึกษา	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชรัตน์ มังคละศิริ
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม	กรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

- ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับติดตาม การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
- ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะ ด้านการพัฒนาคุณภาพแก่มหาวิทยาลัย
- พิจารณาถ่วงถ่วงองงานต่างๆ อันเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
- รายงานผลการติดตาม กำกับ การประกันคุณภาพการศึกษาเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

/ทั้งนี้...

-๒-

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุเมธ แยมั่น)

ประธานคณะบุคคลปฏิบัติหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยนครพนม

คำสั่ง มหาวิทยาลัยนครพนม

ที่ ๒๒๐๓/๒๕๖๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาวิเคราะห์และจัดทำข้อเสนอมาตรฐานการศึกษา
และการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการสำคัญในการจัดการศึกษาให้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ โดยได้กำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด ๖ มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา และพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด และกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด นั้น

เพื่อให้ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยนครพนม ดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีความต่อเนื่อง มีคุณภาพและประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามความมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการ ดังต่อไปนี้

๑. ระดับอุดมศึกษา

๑.๑	รองศาสตราจารย์ ดร.ยุพธนา ฉัพพรรณรัตน์	ที่ปรึกษา
๑.๒	นางสาวนพรรัตน์ ประสาทเขตการณ์	ที่ปรึกษา
๑.๓	รองอธิการบดีที่ดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษา	ประธานกรรมการ
๑.๔	ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	กรรมการ
๑.๕	คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	กรรมการ
๑.๖	คณบดีคณะครุศาสตร์	กรรมการ
๑.๗	คณบดีคณะวิทยาการจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ	กรรมการ
๑.๘	คณบดีคณะเกษตรและเทคโนโลยี	กรรมการ
๑.๙	คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	กรรมการ
๑.๑๐	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์	กรรมการ
๑.๑๑	คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์	กรรมการ
๑.๑๒	คณบดีวิทยาลัยการบันนาคาชาติ	กรรมการ
๑.๑๓	คณบดีวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม	กรรมการ
๑.๑๔	คณบดีวิทยาลัยการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ	กรรมการ

/๑.๑๕ ผู้อำนวยการ...

-๒-

๑.๑๕	ผู้อำนวยการวิทยาลัยธาตุพนม	กรรมการ
๑.๑๖	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศรีสงคราม	กรรมการ
๑.๑๗	ตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	กรรมการ
๑.๑๘	นายพิชัย ชัยประทุม	เลขานุการ
๑.๑๙	นางสาวอภิรดี อุณาพรหม	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒๐	นางสาวสาวิตรี สีดาพิมพ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

๒. ระดับอาชีวศึกษา

๒.๑	ดร.ประชาคม จันทรัชิต	ที่ปรึกษา
๒.๒	นายประสิทธิ์ วัชรินทร์พร	ที่ปรึกษา
๒.๓	นางประกาย ไสสะอาด	ที่ปรึกษา
๒.๔	นายพิมนศิลป์ ทัพนันตกุล	ที่ปรึกษา
๒.๕	รองอธิการบดีที่ดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษา	ประธานกรรมการ
๒.๖	คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	กรรมการ
๒.๗	คณบดีคณะเกษตรและเทคโนโลยี	กรรมการ
๒.๘	คณบดีวิทยาลัยการbinนานาชาติ	กรรมการ
๒.๙	ผู้อำนวยการวิทยาลัยธาตุพนม	กรรมการ
๒.๑๐	ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาหว้า	กรรมการ
๒.๑๑	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศรีสงคราม	กรรมการ
๒.๑๒	ตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	กรรมการ
๒.๑๓	นายพิชัย ชัยประทุม	เลขานุการ
๒.๑๔	นางสาวอารีรัตน์ ชาญกัน	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๑๕	นางสาวสาวิตรี สีดาพิมพ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

๓. ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับปฐมวัย

๓.๑	ดร.อมรรัตน์ เขิงหอม	ที่ปรึกษา
๓.๒	นายชำนาญศิลป์ สุวรรณไตรย์	ที่ปรึกษา
๓.๓	รองอธิการบดีที่ดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษา	ประธานกรรมการ
๓.๔	ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยนครพนม พนมพิทยพัฒน์	กรรมการ
๓.๕	คณบดีคณะครุศาสตร์	กรรมการ
๓.๖	ผู้แทนอาจารย์ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๓.๗	ผู้แทนอาจารย์ ระดับปฐมวัย	กรรมการ
๓.๘	ตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	กรรมการ
๓.๙	นายพิชัย ชัยประทุม	เลขานุการ
๓.๑๐	นางสาวพรทิพย์ ประวัง	ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๑๑	นางสาวสาวิตรี สีดาพิมพ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. วิเคราะห์ความเชื่อมโยงตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ทุกระดับการศึกษา
๒. จัดทำตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ทุกระดับการศึกษา
๓. รายงานผลการติดตาม กำกับ การประกันคุณภาพการศึกษาเสนอต่อมหาวิทยาลัยและ สภามหาวิทยาลัยนครพนม ทุกระดับการศึกษา
๔. ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำข้อเสนอมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ การศึกษาของมหาวิทยาลัยนครพนม ทุกระดับการศึกษา

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตน์ศิริชัย)
รักษาราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม

คณะผู้จัดทำ**ที่ปรึกษา**

ศาสตราจารย์ ดร.วัชชัย ศุภดิษฐ์ รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งลาวัลย์ เอี่ยมกุศลกิจ รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการพิเศษและประกัน
คุณภาพการศึกษา

คณะผู้จัดทำ

นายพิชัย ช้ายประทุม

นักวิชาการศึกษา

นางสาวอภิรดี อุณาพรหม

นักวิชาการศึกษา

นางสาวอารีรัตน์ ชานกัญญ์

นักวิชาการศึกษา

นางสาวพรทิพย์ ประวััง

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

นางสาวนพวิไลวรรณ กุมภีโร

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

มหาวิทยาลัยนครพนม เป็นที่พึ่งของ สังคมและชุมชน

Nakhon Phanom University is the dependency of society and community

สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม
เลขที่ 103 หมู่ 3 ถนนชยางกูร ตำบลขามเฒ่า อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม 48000

โทรศัพท์ 0 4253 2477-8 โทรสาร 0 4253 2479
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail): saraban@npu.ac.th